

Milli Eğitim Bakanı Nabi AVCI:

"Cumhuriyetimizin maarif davasına gönül vermiş olan biz öğretmenler, Türkiye Cumhuriyeti'ni geleceğe taşıyacak olan çocuklarımızı, çağın gereklerine cevap verecek donanımla yetiştirmeyi en büyük görev addediyoruz."

KALİTELİ HİZMET, GÜLERYÜZLÜ KADRO GENİŞ HİZMET AĞI İLE ABİDİN PAK ÖĞRETMENEVİ VE ASO MÜDÜRLÜĞÜ

İLETİŞİM Talatpaşa Cad. No:38 Bahçelievler / İSTANBUL Tel: 0 (212) 502 24 11

UMUTLAR 2016'YA

ADNAN GÜNDÜZ mtívaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Her vil bir öncekinden daha fazla umut dolu. Bizim icin de özelde kendimiz ve kurumumuz genelde ülkemiz ve tüm ülke insanımız için

2016 da daha da umutlu olmak için birçok nedenimiz var.

Sınırlarımızı ve komsularımızda vanan atesi düsünmez isek en azından bir dört yıl seçimsiz ve önümüzü görebileceğimiz bir zaman diliminin içindeyiz. Bu zaman dilimini insanımızın lehine ve geleceğine kullanırsa ülkemiz karar vericileri inanıyorum ki Dünya arenasında varlığımızı daha da cok hissettirebileceğiz.

İki kıta üzerinde oluşumuzun bilincinde, zorlu bir coğrafyada yaşadığımızın farkında olan her ülke bireyi gibi biz de komşuda yanan ateşin bizi ısıtacağını elbette biliyoruz. Ne kadar çok ısınırsak ısınalım birinci görevimizin komşunun ateşini söndürmek olduğuna inanıyorum.

Dış politikanın asla duygusallık kabul etmediğini ve ülkelerin kendi çıkarları üzerinde oluşturulduğunu bilen dış politika uzmanlarımızın ülkemizin ateşle oynamasına imkân vermeyeceklerine de inanmak

Artık hepimiz biliyoruz ki günümüzde savaşlar top ile tüfekle yapılmıyor. Teknolojik olanaklar ve teknoloji; hamaset nutuklarının çok ama çok önünde geliyor.

Bir de ülkenizi dıs sermayeye açmış ve bazı köprübaşlarının yabancılar tarafından tutulmasına imkân vermiş iseniz işte o zaman oturup bir defa daha düşünmeniz gerekir.

Yeni nesil bizim yaşadığımız günlerin en ufak kırıntısını bilmez.

Bir zamanlar bu ülkede kendinize ait bir aracınız olsa bile "herhangi bir seferberlik halinde o araca devletin el koyabileceği" taşıdığınız aracın kimlik kartı olarak nitelenen ruhsatların üzerinde yazardı.

Kıbrıs Barış Harekâtını Yunanistan'a sınır bir köyde geçiren bu satırların yazarı o günlerin tüm karartmalarında insanların duygularının da nasıl karardığına bire bir tanıklık etti.

Onun için diyoruz ki; "Savaşlar acımasızdır!"

Savasların mağdurları devamlı savunmasız olan iki kesimdir. Cocuklar ve kadınlar.

Evet, biz Kurtuluş Savaşı vermiş bir ülkenin bireyleriyiz. Ama bizim hiç düşünmek bile istemediğimiz savaş, Dünya üzerinde yaşanırsa bu bir paylasım savası olacaktır.

Evet, Türkler savaşçı millettir. Savaştan hiçbir şekilde kaçınmazlar. Şehitlik peygamberlikten sonra birçoğumuzun -ben dâhil- can attığı bir mertebedir.

Ama burada sormak gerekir.

Hangi savaş, hangi şehitlik?

Ülkemiz isgal edilirse, insanımızın istiklaline ve istikbaline kastedilirse o zaman elbette can ile dis ile tırnak ile bu millet savasır ve atalarının yaptığı gibi vatanının her santimetrekaresini kanlarıyla sular.

Ama bu millet enerji savaşlarında ve dünya paylaşım savaşında birilerinin paralı askeri veya uzak jandarma karakolu gibi görünmek istemez.

Onuruyla yaşayan bir toplum bireyi olarak umarız "Yurtta Sulh, Cihanda Sulh" ilkesini dış politikanın omurgası yapanların yaşadığı günleri ve şartları bir kez daha düşünür ve 2016'ın ülkemize ve tüm insanlığa barış-huzur ve kardeşlik getirmeşi için umutlarımızı hiç vitirmeyiz.

İÇİNDEKİLER

CUMHURBAŞKANI ERDOĞAN, RESEPSİYON VERDİ	2
TBMM BAŞKANI KAHRAMAN, BAKAN AVCI	
VE 81 İLDEN GELEN ÖĞRETMENLER İ KABUL ETTİ	2
BAŞBAKAN DAVUTOĞLU, BAKAN AVCI İLEBİRLİKTE	
81 İLDEN GELEN ÖĞ RETMENLERİ KABUL ETTİ	3
BAKAN AVCI, ANITKABİR İZİYARET ETTİ	3
ÇOCUKLAR ÖĞRETMENİ TARİF ETTİ	4
ŞEHİR DERSLERİ BAŞLADI	4
BAŞKAN İMAMOĞLU, ÖĞRETMENLERİ KAPIDA KARŞILADI	5
BAĞCILAR'DA 24 KASIM KUTLAMASI	6
CATÍN PODTAVAL PEVLÍVNÚZÚMNE MEDVAVLVOMUCTU	9

FATİH PORTAKAL BEYLİKDÜZÜ'NDE MEDYAYI KONUŞTU *ÖĞRETMENLER İÇİN SARKI BESTELEDİ* SEFIK HOCA ELLFCE

10

12 ÖĞRETMENİME 13 EĞİTİMİN TEMEL SORUNLARI 14 ÖZEL EĞİTİM ÖĞRETMENİNİN KALEMİNDEN 15 EMEKLI ÖĞRETMENIN ANISI 16

KÜÇÜK KADININ UMUDU 22 YAZAR KADAR CEVIRMENDE ÖNEMLİDİR 26 BILGI. EN IYI ÛNIVERSITELER LIGINDE 27 YAZAR ÖĞRETMENIN YAZAR ÖĞRENCISİ 28

PROF. DR. HALÍL ÍNALCIKA "AVRASYA EFSANES!" ÖDÜLÜ 29 EN İYİ HAFIZALAR BEYLİKDÜZÜ'NDE BİR ARAYA GELDİ 30 IKKB'DEN MEB'E CAĞRI 31 PENDÍK MESEM' E MŰKEMMELLÍKTE KARA RLILIK ÖDÜLŰ 32

> ÖĞRETMENİM Aralık 2015 - Yıl 8 - Savı 88 Ulusal - süreli yayın

Dergimiz Basın İlan Kurumu üyesidir. Dergimiz Basın Konseyi üyesidir.

İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Adnan GÖNDÖZ Genel Müdür ve Koordinatör: Bans KIVILCIM

> İstanbul Bayrampaşa Terris ildisi: Aybulu KİRAZALDI Bursa Temslicisi: Yeliz TONGUÇ Kastamonu Temslicisi: Mahiye GÜRENLİ

Nazili Temsirish Nihal FRRAKAN Graffk Tasanm: Özgür YURTTAŞ Medya Uzmani: Oktay PAPAKÇI

Hukuk Müşaviri ve Danışmanı: Av. Alper ÜLKÜ

Basin: Yediz Ofset Teknik Hazırlık Öğretmenim Dergisi Tesisleri Adres: Yavuz Selim Cad. Ertan Algūl Ap. No:11/4 Fatili/İSTANBUL Tel: (212) 531 02 05 - GSM 0543 961 64 61 www.ogretmenimdergisl.com

info@ogretmenimdergisl.com - ogretmenindergisl@gmail.com - ogretmenimdergisl@mynet.com

/ ogretmenimdergist taultter / OgretmerimDargi

> You Tilbs: / c / ogretmenimdergisi Abonelik Kosullan: Terrikalı Yilik Abonelle 185.00 TL

Banka Hesap Notan: Hesap Sahibi: Hüsnüye Gündüz (Öğretmenim Dergist) Türkiye İş Bankası Yavuz Selim Şubest 1079 - 0395623 Turkiya is Bankası IBAN: TR 41 0006 4000 0011 0790 3956 23. Yapı Kredi Bankası Akdeniz Cad. Subesi: Sube Kod: 224 Hesap No: 855 79 809

Yapı Kradi Bankası IBAN:TR 32 0006 701 0 0000 0085 5796 09

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Bakan Avcı ve 81 ilden gelen öğretmenlere resepsiyon verdi

CUMHURBAŞKANI RECEP TAYYİP ERDOĞAN, 24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ DOLAYISIYLA CUMHURBAŞKANLIĞI KÜLLİYESİNDE BAKAN AVCI VE 81 İLDEN GELEN ÖĞRETMENLERE RESEPSİYON VERDİ

Resepsiyonda yaptığı konuşmada Öğretmenler Günü'nün tüm öğretmenlere ve millete hayırlı olmasını dileyen Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Bu anlamlı gün vesilesiyle tüm öğretmenlerimize şahsım ve milletim adına şükranlarım, minnetlerimi sunuyorum. Görevi başında şehit olanları ile afetlerde, kazalarda kaybettiklerimiz başta olmak üzere ebedivete irtihal ettinşi tüm öğretmenlerimizi rahmetle yad ediyorum. Görevlerini letine hayırlı nesiller yetiştirmiş, bugün

emekliliğini yaşayan öğretmenlerimize de hayırlı, sağlıklı, mutlu, uzun ömürler diliyorum" dedi.

"Bu fakir şu anda hocalarının bir sermayesidir" diyen Erdoğan, Başbakanlık döneminde olduğu gibi cumhurbaşkanlığı döneminde de özellikle öğretmenlerin özlük haklarının iyileştirilmesine yönelik her çabaya destek olduğunu, olmaya da devam edeceğini kavdetti.

TBMM Başkanı Kahraman, Bakan Avcı ve 81 ilden gelen öğretmenleri kabul etti

TBMM Başkanı İsmail Kahraman, 24 Kasım Öğretmenler Günü dolaıyısıyla Millî Eğitim Bakanı Nabi Avcı ve 31 ilden gelen öğretmenleri, TBMM Tören Salonu'nda kabul etti. TBMM Başkanı İsmail Kahraman, okul yolunu bilen herkesin hayatında önemli bir yer tutan öğretmenlerin anlanılı gününü kutladıklanın ildae dederek, talim ve terbiyenin anlaşılması, önemlinin kavranması hususlarının tekrar gözden geçirilmesi açısından önemli olduğunu kaydetti. "Bizler, ilk emi' oku' olan bir dinin mensupları olarak öğretmenliği medeniyetle birlikte anarız. Öğrenene, öğretmene hürmet eder, kitaba gereken önemi veririz. Öğrettiğiniz her harften, okuttuğunuz her kelimeden, kurduğunuz her cümleden, bitirdiğiniz her kitaptan dolayı bizler sizlere minnettarıs" diyen Kahraman, öğretmenlerin toplumun inşa edilmesinde en ön saflarda olduğunu belirtti.

Başbakan Davutoğlu, Bakan Avcı ile birlikte 81 ilden gelen öğretmenleri kabul etti

Basbakan Ahmet Davutoğlu, Cankava Köskü'nde Millî Eğitim Bakanı Nabi Avcı ile birlikte Öğretmenler Günü vesilesiyle 81 ilden gelen öğretmenleri kahul etti.

Davutoğlu. 81 ilden gelen öğretmenlere verilen vemekte vaptiği konusmada, bir meslektasları olmanın vanında daha cok talebe olarak, geleceğin teminatı genç nesilleri yetistiren elleri öpülesi değerli öğretmenlerin huzurunda bulunmaktan mutluluk duvduğunu sövledi.

Davutoğlu'nun iki lise öğretmeni de vemeğe katıldı

"Gelecek nesillerle kuracağınız irtibatlar öyle güçlü olmalı ki çocuklar sizin isimlerinizi, sizler de cocukların isim-

lerini unutmasın" diyen Davutoğlu, kendisinin öğretmenleriyle olan iliskisine dikkati cekti.

Yemeğe katılanlar arasında, iki öğ-

retmeninin bulunduğuna isaret eden Davutoğlu, "Aramızda cok değerli iki öğretmenim var, İstanbul Lisesi'nden Savın İsmail Cağlavan ve Mahir Yemen" dedi

BAKAN AVCI, 81 ILDEN GELEN ÖĞRETMENLERLE ANITKABİR'İ ZİYARET ETTİ 🛭

Millî Eğitim Bakanı Nabi Avcı, 24 Kasım Öğretmenler Günü dolayısıyla 81 ilden gelen öğretmenlerle Anıtkabir'i zivaret etti.

Bakan Avcı baskanlığındaki bakanlık bürokratları ile öğretmenlerden oluşan heyet, Aslanlı Yol'dan yürüyerek Atatürk'ün mozolesine geldi.

Bakan Avcı'nın mozoleve celenk bırakmasının ardından saygı duruşunda bulunuldu.

Daha sonra Misak-ı Millî Kulesi'ne gecen Bakan Avcı, Anıtkabir Özel Defteri'ni imzaladı.

Bakan Avcı, deftere sunları yazdı: "Aziz Atatürk, millî eğitim tarihimizde bir dönüm noktası olan Millet Mekteplerinin kuruluşu için hazırlanan talimatname, bundan tam 87 vil önce 24 Kasım 1928 günü vürürlüğe girmis ve Millet Mekteplerinin Genel Baskanlığını ve Basöğretmenliğini üstlenmistiniz. Simdi bu güzel günü anmak üzere vurdumuzun fedakar öğretmenleriyle bir kez daha huzurunuzdayız. İftiharla ifade etmek isterim ki Türkiye Cumhuriyeti Devleti, her geçen gün daha da güçlenen bir ülke olarak dünya sahnesinde hak ettiği veri almaktadır.

Cumhuriyetimizin maarif davasına gönül vermiş olan biz öğretmenler, millî eğitimimizi günümüz dünyasının gereklerine uygun hale getirmek için gece gündüz büyük bir gayretle çalışıyor ve Türkiye Cumhuriyeti'ni geleceğe taşıyacak olan çocuklarımızı, çağın gereklerine cevap verecek donanımla yetistirmeyi en büyük görev addediyoruz. Ruhunuz sad olsun."

ÇOCUKLAR ÖĞRETMENİ TARİF ETTİ

Kadıköy Belediyesi 24 Kasım Öğretmenler günü öncesi Kadıköylü çocuklara öğretmen deyince akıllarına ne geldiğini sordu

- "- Öğretmen deyince aklıma bilgi geliyor
- Güneştir...
- Bilgi öğreten bir işçidir"

Kadıköy Belediyesi 24 Kasım Öğretmenler günü nedeniyle çocuklara öğretmen deyince akıllarına ne geldiğini sordu.

Kadıköylü çocuklar da öğretmene dair düşüncelerini, sevgilerini kamera aracılığıyla anlattı. Öğretmen için güneş diyenlerde oldu. İşçi diyenlerde ama tüm çocukların ortak düşüncesi öğretmenlerini çok sevdikleri oldu.

ŞEHİR DERSLERİ BAŞLADI

"Şehir Dersleri" projesi kapsamında ilk ders yapıldı. İlk derste "Kent Estetiği" ile "Şehir ve Medeniyet" konuları işlendi.

Esenler Beledlyesi Şehir Düşünce Merkezi ile ÖNDER İmam Hatip Ökulları Mezunları Ve Mensupları Derneği'nin Türkiye genelinde okuyan İmam Hatip Öğrencilerine ve üniversite Öğrencilerine, kentleşme ve şehir bilinci oluşmasını sağlamak için ortaklaşa düzenlediği "Şehir Dersleri"nde gitimler başları

Dr. Kadır Topbaş Kültür ve Sanat Merkezi'nde gerçekleşen "Şehir Dersleri"nin ilkinde Esenler Belediye Başkan Yardımcısı Hasan Taşçı ve Marmara Üniversitesi Öğretim Görevlisi Doç. Dr. Aynur Can, "Kent Estetiği" ile "Şehir ve Medeniyet" konularında Görencileri avlınlattı.

ŞEHRİ TÜM YÖNLERİYLE ÖĞRENECEKLER

Eğitimler kapsamında; "Şehir Tarihi", "Kent Ütopyaları", "Şehir, Din, Sanat", "Şehir Yönetimi ve Küresel Şehirler", "Şehir cilikte Veni Yaklaşımlar", "Şehir Sosyolojisi", "Kentsel Mimari ve Toplum", "Şehir, Çevre ve Ekoloji" ve "Şehir ve Göçmen Ağısı" konularında dersier verilecek. Toplamda 6 hafta sürecek eğitimlerin ardından "Medeniyet ve Şehir Bilinci Şempoynum" yapılacak.

KUBAT ÖĞRETMENLER İÇİN SÖYLEDİ...

3 BİN ÖĞRETMEN BEYLİKDÜZÜ'NDE KUBAT'LA EĞİTİME KEYİFLİ BİR MOLA VERDİ

BAŞKAN İMAMOĞLU, TÜM ÖĞRETMENLERİ TEK TEK KAPIDA KARŞILADI

Beylikdüzü Belediyesi, eğitime ve eğitimciye verdiği değeri bir kez daha gösterdi. Geçen yıl Tüyap Fuar Merkezi'nde öğretmenleri türkücü Sevcan Orhan'ın verdiği konserde ağırlayan Başkan İmamoğlu, bu yıl da tüm öğretmenleri tek tek kapıda karşıladığı bir davet gerçekleştirdi. 24 Kasım Öğretmenler Gün'ine özel olarak sevilen sanatçı Kubat, 3 bin öğretmen için sahne aldı. Eğitimciler, gönüllerinde eğlendi. Ayrıca gecede yapılan çekliğse şanslı masalarda oturan öğretmenler; Orta Avrupa, Barcelona, Mısır ve Antalya gezilerine gitmeye hak kazandı.

24 Kasım Öğretmenler Günü, Bevlikdüzü'nde Sanatcı Kubat'la kutlandı. 3 bin öğretmen ve aileleri için Tüyap Fuar Merkezi'nde verilen vemekli davette sahne alan Kubat. performansı ile Beylikdüzü'nün eğitimcilerine unutulmaz bir gece yasattı. Kubat, "Öğretmene ve eğitime gösterilen hassasivet icin cok hevecanlıvım" dedi ve tüm öğretmenlerin gününü kutladı. "Kara Gözünde Çok Şey Okudum" adlı hüzünlü sarkısı ile konserine baslayan Kubat, "Ötme Bülbül Ötme, Telli Turnam" türküleriyle kulakların pasını silerken "Yanıyorum Hele, Halkalı Şeker, Fidayda da Ankaralım" gibi hareketli parçalarla ortamın enerjisini yükseltti. Konser boyunca dans eden, halay çeken öğretmenler gönüllerince eğlendi, Kubat, unutulmaz nostalji parçası "Duydum ki Unutmussun" ile de öğretmenlere duvgulu anlar vasattı. Asık Veysel'den "Uzun İnce Bir Yoldayım" parçasını başarıyla icra eden Kubat, konserin sonunda Türk Marsı'nı öğretmenlerle coskuvla sövledi. Baskan İmamoğlu ise sanatçıva tesekkür ederek kendisine cicek takdim etti.

"Niyetimiz Sadece 24 Kasım'da Sizleri Hatırlamak Değil"

Beylikdüzü Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu organizasyonun başında davetlileri tek tek karşıladı ve hatırlarını sordu. Davette yaptığı konuşmada bir Belediye Başkanı olarak binlerce insana ithaf edebilmesinin ve burada olabilmesinin bütün öğretmelerinden kazandıklarıyla gerçeklestiğini söyledi. İmamoğlu, "Sadece 24 Kasım'da sizleri hatrılamak değil amacımız. Bu akşam bir farkındalık adına sizlerle birlikteyiz. Beylikdüzü'nde en güzel şekilde görevlerinizi yapmanız, ilçemizde en iyi eğitim kurumlarını oluşturmamız ve sizlerin her bir talinmatını yerine getirmek adına elimizden geleni yapacağımızı unutmayınız. Ülkemizin geleceği sizlerin elinde. Kardeşilik, barış ve huzur duygularını besleyecek bir nesil geliştirmeye vesile olacağınızı biliyoruz" diye konuştu.

"Sizler Birlikte Bir Eğitim Konseyi Oluşturabiliriz"

Bir milleti değiştirmenin öğretmenlerin eseri olduğunu, bunun için Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün çok önemli
bir görev tanımladığına vurgu yapan İmamoğlu, sosyal imkanlar ve özgürlükler açısından en iyi koşulları öğretmenler
için sağlamak zorunda olduldarının altını çizdi. Türkiye'de
yaşanan birtakım sıkıntlı ortamların öğretmenlerin eliyle
değişeceğine inandığını söyledi. İmamoğlu, sivil ortamlarda
da daha ettin olmak için liçe Milli Eğitim Müdürlüğü ile her
türlü eğitim çalışmasına açık olduklarını belirtti. "Hep birlikte
içip bazında eğitime ve sosyal yaşama dair neler yapabile
ceğimizi konuşabileceğimiz bir eğitim konseyi oluşturabiliriz" diyen İmamoğlu, İlkokuldan üniversiteye kadar bütün
öğretmenlerimin ellerinden öpüyorum. Sizlerin önünde
saygıyla eğiliyorum. 24 Kasım Öğretmenler Günü'nüz kutul
olsun" seklinde konustu.

BAĞCILAR'DA 24 KASIM KUTLAMASI

Bağcılar'da 24 Kasım Öğretmenler Günü, özel programla kutlandı. Emekli öğretmenlere Onur Belgesi'nin sunulduğu programda 6423 öğretmene hediyeler verildi. 180 Stajyer öğretmenin katıldığı Yemin Töreni'nin ardından sahne alan ünlü sanatçı Mustafa Ceceli seslendirdiği sevilen parçalarıyla salondakileri coşturdu. Bağcılar Olimpik Spor Salonu'nda düzenlenen programda bir konuşma yapan Bağcılar Kumakamı
Erdal Çakır, yaptığı konuşmada
Bağcılar Belediye Başkanı Lokman
Çağırıcı'nın İstanbul genelinde eğitime katkılarıyla öne çiktığını ifade
etti. Öğretmenlik mesleğinin önemine vurgu yapan Çakır, öğretmeniere şöyle seslendi: "İlk gününden
İtibaren veiller siz öğretmenlere
'hocam' diye hitap etmektedir. Sizin sözlerine İtimat ediliyor. Çünkü
veiller öğretmenlere en kıymetilleri
olan evladını teslim ediyor."

"EĞİTİME YATIRIMLARIMIZ BİZİ 2023'E TAŞIYACAK"

Bağcılar Belediye Baskanı Lokman Cağırıcı da öğretmenlerin ilim ve irfanlarıyla geleceği aydınlattığını belirtti. Dinamik sağlam toplumların eğitimle kurulacağının altını çizen Çağırıcı, hükümetin 12 yıldır en büyük payı eğitime ayırdığını kaydetti. Çağırıcı, "2002'de 11 milyar olan eğitim bütçesi 2016'da 117 milyar liraya ulaştı. Bu rakamlar bizleri Cumhuriyetimizin 100. yılına tasıyacaktır." dedi. Bağcılar'da 6500 öğretmenin görev yaptığının altını cizen Cağırıcı, ilçenin 200 bine yakın öğrencisiyle genç bir nüfusa sahip olduğunu belirtti. Bağcılar Beledivesi olarak en fazla vatırımı eğitime avirdiklarını vurgulayan Cağırıcı. hizmete sunulan projeleri su sözlerle anlattı: "Son 10 vilda ilcemize 50 okul kazandırdık. 16 okul daha insa edeceğiz. Okulların fiziki yapılarının düzenini yaptık. Araç ve gereç yardımında bulunuyoruz. Ülkemizin geleceği için hizmetler sunuyoruz."

Öğretmenin koro şefi gibi olduğunu

belirterek konuşmasına başlayan iliçe Milli Eğitim Müdürü Mustafa Yılmaz ise "Onlar, gönüllerimize ümitle nakış nakış dokunur. Birliğin barışın ve kardeşliğin şarkısını öğrencilerine gür sesle söylerler. Hiçbir değer öğretmenliğin karşılığı olamaz. Öğrencileriyle güler onlarla ağlarlar. Öğrenciler biz öğretmenlere Mevla'nın emanetidir. Öğretmenlerimizi yılda bir gün değil, her gün hatırlamalıyız.

"GENÇ ÖĞRETMENLER ÇEKTİĞİMİZSIKINTILARI BİLEMEZ"

Emekli öğretmenler adına konusan Aynur Taş ise 24 yıl yağmurlu ve çamurlu günde yedi aylık kızı ve esiyle birlikte atandığı okula gitmek için zorluklar yaşadığını anlattı. Oteli olmayan yerde kiralık ev aradığını anlatan Taş, "Kömür alınamadığı için soğuk atölyelerde eldiven ve paltoyla görev vaptım. Yılda bir kez olsun çocuklarımızı müzelere götürmek için yalvardığımız ve cevap alamadığımız belediyeleri hatırlıyorum. Yeni atanan öğretmenlerimiz bu vasadıklarımızı bilemez. Başkanımız Sayın Lokman Çağırıcı bu hizmetleri geliştiriyor, eğitime yönelik önemli projeleri hizmete sunuyor. Sıkıntılı

başladığım mesleğimi şimdi güven içinde genç meslektaşlara devrediyorum." diye konuştu. Stajer öğretmen Tuba Karakoç ise "Emekli olan öğretmenlerimize şükranlarımızı sunuyorum." dedi.

"MUSTAFA CECELİ'DEN MÜZİK ZİYAFETİ"

Programın ilerleyen anlarında davetilier Öğretmenler Korosu'nun seslendirdiği türkülere ve şarkılara eşlik etti. Öğretmenler Türk Halk Oyunları Ekibi'nin yöresel oyunları da alkış topladı. Emekli olan öğretmenlere Onur Belgesi'nin sunulmasının ardından 6423 öğretmene de hediyeler verildi. Öğretmen Dilan Kaya da 180 Stajıyer öğretmene yemin yaptırdı. Ardından sahne alan ünlü sanatçı Mustafa Ceceli de seslendirdiği parçalarla salondakileri coşturdu. Öğretmenler Günü Kutlamasına Ak Parti ilçe Başkanı ismet Öztürk, ilçe Müftüsü Hasan Hüsnü Sula, muhtarlar, başkan yardımcıları, meclis üyelerinin yanı sıra vatandaşlar katıldı.

FATİH PORTAKAL BEYLİKDÜZÜ'NDE MEDYAYI KONUŞTU

Beylikdüzü Belediyesi, belli aralıklarla düzenlenecek olan, eğitici konusmaların olacağı "Medya Söylesileri" etkinliğinin ilkini, ünlü Gazeteci - Haber Spikeri Fatih Portakal ile gerçekleştirdi. Beylikdüzü Kültür Merkezi'nde "Başın Özgürlüğü ve Türkiye" başlığı altında yapılan sövleside Portakal, "Kendimi, sövlemek istediklerini söyleyemeyen insanların tercümanlığını yapan kişi olarak görüyorum" diyerek medyanın olaylara bakışının tarafsız ve eleştirel olması gerektiğini vurguladı.

"Medva Sövlesileri" Bevlikdüzü'nde basladı. Son dönemde Türkiye içerisinde basınla ilgili yasanan olaylar örgüsü, Beylikdüzü Belediyesi'nin ilkini düzenlediği etkinlikte masava vatırıldı. İlk konuk olarak ünlü Gazeteci - Haber Spikeri Fatih Portakal'ı ağırlayan etkinliğin konu başlığı, her dönemde ülke gündemini sıkça meşgul eden ve her zaman farklı görüşlerin olduğu "Basın Özgürlüğü ve Türkiye" idi. Ülkede medya ve ifade özgürlüğü var mı? sorusuyla başlayan söyleşide gündemdeki pek çok konu ele alındı.

"Don Kisot'luk Yapıvorum"

Sosval medvada, vazılı ve görsel basında yapılan olumsuz sövlemlerden. tutuklu gazetecilerin durumuna. iktidar ve muhalefet partilerinin tutumlarına kadar birçok konunun irdelendiği söyleside Fatih Portakal, "Kendimi söylemek istediklerini söy-

levemeyen insanların tercümanlığını yapan kişi olarak görüyorum" dedi. Yayına çıkarken her zaman objektif bir bakış açısıyla konuştuğunu vurgulavan Portakal, "Gazetecilik itibar erozyonuna uğratılıyor. İyi ya da kötü gördüğümüz hersevi elestirmeliviz"

Portakal da bize o dersi verdi. Milletímizi ötekilestirmeye kalkmayalım. Ben Türkiye'deki her fikri kucakladığımı düsünüvorum. Sizler de aynı fikrin sahibi olun ve herkesi kucaklavın istiyorum. Fatih Portakal'ı bugün burada toplumun herkesi kucaklayan dili olarak ağırladık" dive konustu.

Medya Söylesileri'nin Sonraki Konuklari

Her av farklı bir ismin konuk olacağı "Medya Söyleşileri"ne Gazeteci ve Sunucu Fatih Portakal'dan sonra: Gazeteci Can Ataklı, Gazeteci ve Sunucu Murat Güloğlu, Sunucu Simge Fıstıkoğlu, Gazeteci İsmail Saymaz, Gazeteci Zafer Arapkirli, Sunucu Özge Uzun ve Sunucu Buket Avdın katılacak. Her biri alanında uzman konuklar gazeteciliğin yaşamımızdaki yeri, haberciliğin incelikleri, kadın gözüyle spor medyası, araştırmacı gazetecilik nasıl olmalı, habercilikte özgün bakısın etkisi, annelik ve medva ve kadın gözüyle medya konularını ele alacak.

Sövlesi sonunda Portakal'a konusmasından uzlasmacı ve birlestirici

tavrından dolayı teşekkür eden Beylikdüzü Beledive Baskanı Ekrem İmamoğlu ise, "Ben Fatih Portakal'ı toplumun bir tölerans ekranı gibi görüvorum. Toplumun güzel

duygulara ve

HER ŞEY ÖĞRETMENLER İÇİN "ÖĞRETMENLER İÇİN ŞARKI BESTELEDİ"

Öğretmenler Günü kutlamalarının bu yıl ki etkinliklerine anlamlı bir şarkı damga vurdu.

1961 Konya-Beyşehir doğumlu olan sanatçı ve gazeteci meslektaşımız Musa Has'ın 24 Kasım Öğretmenler Günü'ne özgü bestelediği ve seslendirdiği "Öğretmenim" isimli şarkı dergimizin internet sitesi adresi olan <u>www.ogretmenimdergisi.com</u> adresinden de istenlidiğinde dinlenebilecek.

Konu ile ilgili görüşlerine başvurduğumuz gazeteci Has, "neden öğretmen ve öğretmen şiiri?" sorumuzu şöyle yanıtladı:

—Lise yılları idi yani 1981 yılı yanlış hatırlamıyorsam. O zaman oktulımızda öğretmenlerimizin konuşmalarına göre bundan böyle Türkiye'de 24 Kasım'da öğretmenler günü olarak kutulanackımış ve bu günün hatırına bir şiir yarışması dizenlediler. Bende şiire olan merakım yüzünden bu yarışmaya katılmaya karar verdim ve yarışmaya katıldım. Şiirim o günkü jüri tarafından ödüle layık görüldü ve şiirim o günlerde bir gazetede vayvallandı.

Besteleri ile ilgili olarak da sövle gazeteci ve sanatcı Musa Has sövle konustu:

— Ben daha ortaokul çağlarında iken arkadaşlarının etkisi ile biraz yaramazdik ve çoğu zaman okulu asar sinemaya gider derslerden geri kalırdık. Bu yüzden başarısız olduğuzımız içind bei sivie okulu ara vermek zorunda kaldım. O gün için bobam hayatıda atılınam ve biraz daha gerçek hayatla bağlantı kurmam amacı ile benim seyyar satıcılık yapmam için öncü oldu ve bana bit rezağla kurarak seyyar olarak o yillarda meshur olan kaset satıcılığına başladım. Bu yüzden o gün neredeyse bütün şarkıları ezbere biliyordum. Özelikle sesimin Türk Sanat Müziğine daha uygum olduğu için o günkü şarkıları kendi kendime söyliyordum ve herkeste beni beğeniyordu. Sorara gel zaman git zaman yolumuz İstasıbul'a düştü. Bir arkadaşırını yanına uğradım ve orada TRT'den bir devlet sanatçısı avarınış ve onunla orada tansıkı ve kendisi bir kora çolıştırıyamış beni de davet etti ve bir süre orada eğitim oldım. Hocamız bende bir cevher odluğunu fark etti ve yazdığım şiirlere baktı ve o sıralar hep kendimce o şiirlere kendi kendime mırıldanarak bir melodi tuturuyardum. Sonra bazı musiki usullerini öğrenince buru geliştirdim ve hocam benim bu melodilerimi notaya çekiyordu ve derken birden kendimi stüdyoda buldum. Bır, iki, üğ derken döri albüm çakadım ve buqulne kadar yüzden fazla beste yaptın.

Sanatçı gazeteci Musa Has, Öğretmenlere özgü bestesini de şu şekilde seslendirerek konusmasını tamamladı:

Bir yirmi dört Kasım günü lise yıllarında yazdığını ve derece alan şiirim oklima geldi ve a şiirimi tim öğretimenlere bir armağan olması için bestelemeyi düşündüm ve bunu biraz şarkı biraz da marş türü gibi olsun istedim. Şiiri de bu şekilde besteledim ve dördüncü albümüme bu besteyi koydum ve bunu 24 Kasım törenlerinde kullanıldığını görünce de mutlu oldum.

ÖĞRETMENİM

Yirmi dört kasım Bayramdır o gün,

Dünya öğretmenine Hayrandır o gün,

Yerde bebekler Gökte melekler?

Neşe ile döner Devrandır o gün

O her şeyimiz Münevverimiz,

O'nu her an Canla basla severiz.

Çizdiği yoldan Hakka gideriz.

İyi bir rehber Öğretmenimiz.

Cehalete düşman Hem bir silahtır.

Medeniyete öncü, İlme miftahtır.

İzinden gitmek Her an felahtır,

Dünyaya ışık nur Öğretmenim.

Öğretmenim her şeyimdir benim

Feda sana bu vücudum tenim.

Sizlere ihtiyacım var benim Dünyada biricik öğretmenim.

MUSA HAS

ŞEFİK HOCA...

İlhami NALBANTOĞLU Ahlat Kültür Sanat ve Çevre Vakfı Başkanı

> 50'li yıllarda Ahlat Ortaokulunda çok kaliteli bir eğitim veriliyordu, 60 öğrencilik

> > mevcudu olan okulun üç sınıfı vardı ve bu sınıflarda öğrenci sayısı 20'yi geçmiyordu. Yeni yapılmış bir binası, düzgün derslikleri, geniş spor alanları, iş atölyeleri ve laboratuarı yardı Ahlat Ortaoku-

> > > lu'nun. İyi bir eğitim kadrosu mevcuttu, tek Fransızca öğretiliyordu, mükemmel bir Fransızca öğretmeni vardı. Ahmet Demircan, aynı zamanda okulun müdürüydü.

Tüm dersler okulun kendi öğretmenleri tarafından veriliyordu. Açık kalan birkac dersi ise hemen yanı

başında bulunan Ergezen İlkokulu'nun öğretmenleri tamamlıyordu. Bunlardan biri, aynı zamanda Ergezen İlkokulu'nun Müdürü olan Mahmut Hoca, diğeri ise Sefik Hoca idi.

Mahmut Hoca, din dersi ve elişi derslerine, Şefik Hoca ise Coğrafya dersine geliyordu. Okulun öğrencilerinin büyük bir bölümü Ergezen İlkokulu çıkışlı oldukları için bu iki öğretmeni de çok yakından tanıyor ve seviyorlardı.

Mahmut Hoca, Rıfat Ilgaz'ın "Hababam Sınıfı" eserindeki Mahmut Hoca'nın tipik bir benzeriydi. Babacan, yakın, sevgi dolu, ancak bu duygularını beli etmeyen, açığa vurmayan bir tavı vardı. Mahmut Hoca'nın verdiği derslerin tadına doyum olmuyordu. Özellikle elişi derslerinde tüm sınıf hep birlikte neşeli dakikalar geçiriyordu.

Ince, uzun boyu, şimşek gibi çakan gözleri, ben kül yutmam tavırları, sert mi sert, cin mi cin, ancak onun da içinin sevgi dolu olduğundan kuşku duyulmayan diğer öğretmen ise Şefik Hoca'ydı.

Sefik Hoca ile sokakta karsılasmak kâbus demekti, eğer üstünüz basınız düzgün değil. kravatınız va da sapkanız es kaza kavmıs va da yana dönmüşse yandınız demektir. Hele sigara ile veva sinemada filan ona yakalandığınız mı sonunuz geldi demektir. En düzgün, en masum zamanlarda bile onunla karşılaşmayı kimse sevmezdi. Sizi tepeden tırnağa süzer, her sevinizi kontrol eder, her sevinizin tam olduğunu tasdik ettikten sonra da siddetli bir gözdağı verir ve size hissettirmeden arkadan bıyık altından gülerdi. Ancak tüm bu keskinliğine karsın, onun yüreğindeki sevgiden kimsenin kuskusu dahi voktu. Nasıl olsun ki? İste bir örnek: Eğitimin önemini, okumanın erdemini henüz kavrayamamış bir ortaokul ikinci sınıf öğrencisi, iki dersten ikmale kalmıstı. Fizik ve coğrafya. Bir yaz boyu ağustos böceği gibi saz çalmış, sağda solda oyalanmış, göle girmekten sacları sapsarı olmus, ortalarda dolasiyor. Sınav günü gelip catmıs, ders calısmadığı için sınava girse de bir şey yapamayacağını bildiği için, sınava girmemeye karar vermiş kendince. O gün bu vartayı atlatmak için masum bir tavır takınarak babasına yardım etmek üzere vanına gitmis, sanki sınav yokmuşçasına. Öğleni zor etmiş, bir olay patlar verdi verecek, babasının korkusundan

olabildiğince tedirgin. Tam öğlen ezanı okunurken, karsıdan Sefik Hoca görünür. Kızgın ve hırçın bir vaziyette babasının da duyacağı bir bicimde, bütün siniri ile "Sen neden sınava gelmedin, bugün senin sınavın yok muydu?" diye gürler. Hemen oracıkta bulunan baba da bövlece bu gecistirme olayından haberdar olur. Olabildiğince cekingen ve sıkılgan olan öğrenci karsılastığı bu badirenin etkisiyle "lal" olmuş vaziyettedir. Babası da olaya müdahil olur ve sıkı bir takip başlar. Sefik Hoca, gereken her sevi sövledikten sonra avrılırken sıkı sıkı tembih eder. "Bak 15 gün sonra Coğrafva sınavın var. gelmezsen gelir seni kulağından çekerek götürürüm." der. Babasının da baskısıyla bu 15 günlük süre biteviye coğrafya çalışmakla geçer. Sınav günü büyük bir utanma duygusuyla kendini Şefik Hoca'nın huzurunda bulur. Hafif bir zılgıttan sonra sınava girip coğrafyadan gecer. O dönemde tek dersten borclu gecme uvgulaması olduğu icin de bir yılını kaybetmeden üçüncü sınıfa geçmiş olur.

İşte, şimşek bakışlı, kulak çeken Şefik Hoca'nın içindeki sevginin tipik bir örneği. Yillar yılları kovalyor, zaman durmak bilmiyordu. Şefik Hoca Ergezen likokulu'nda birinci sınıftan aldığı çocukları beşinci sınıfta kadar okutup mezun ediyordu. 60'li yıllar gelmişti, o yıl Ergezen ilkokulu'nun üçüncü sınıfını okutuyordu. Allevi nedenlerden dolayı bir iş için İzmir'e gitmesi gereklyordu, üç aylık rapor almıştı. Yerine girecek mevcut örertmenlerin ororamları uvun değildi. O dönemde lisevi bitirmis. üniversiteye girmek üzere beklemekte olan bir genci vekil öğretmen olarak istihdam edip Şefik Hoca'nın sınıfını ona emanet etmislerdi. Eli ise vatkın ve becerikli bu genc büyük bir heves ve şevkle Şefik Hoca'dan aldıklarını onun öğrencilerine vermeye çabalıyordu. Kısa sürede uyum sağlamıstı sınıfa. Tüm cabası ile Sefik Hoca gibi karizmatik bir öğretmenin klasına uygun bir performans sergilemeye çalışıyordu. Bunun kriteri ise üç ay sonra görevine dönecek olan Sefik Hoca'nın öğrencilerinden alacağı referanslar olacaktı. Bunun da bilincindeydi, bu duygu ve düşüncelerle büyük gayret sarf edivordu.

Süre dolmuş, Şefik Hoca gelmiş ve öğrencisi olan vekil öğretmene verdiği not geçerli olmuştu. Şefik Hoca, Türk Eğitim Ordusunun gerçek kahramanlarından birisidir, yetiştirdiği ve bu ülkenin hizmetine yolladığı öğrencilerin sayısı on binleri bulmaktadır. Her meslekten, her branstan öğrencileri vardır ve bu öğrencileri ile gurur duyduğunu her vesile ile dile getirmekten kaçınmaz. Şunu da çok iyi bilmektedir ki onun öğrencileri de Sefik Hoca gibi bir öğretmenleri olduğu icin gurur duymaktadırlar. Hic kuskusuz bunlardan biri de kavbolmanın eşiğine gelen bir yılını geri alan bu satırların yazarıdır... Esen kalınız değerli Sefik Hoca'mız...

ELIFCE

Yazan: İbrahim Sasma

"Benim doğduğum köylerde sevda yasak kılınmıstır kadına. Kadın sevemez. Yüreğini düşüremez bir erkeğe. Başını kaldırıp bakamaz. Benim doğduğum kövlerde tutsaktır kadın öz yurdunda. Öyle elini kolunu sallavarak sokaŭa cikamaz. Kalem tutmak yasaktır. Okumak yasak. Yazmak yasak. Pamuk tarlalarında sürülmeve alıstım. Mevsimlik işçi taşıyan kamyonların kasasında görülmeye alıştım. Başlığımın bedeli için babama sorulmaya alıstım. Ne vakittir korkar oldum geleceğimden. Kime gideceğimden. Nelere gebe kalacağımdan. Yüreăimdeki cocuău büvütemeden karnıma düşecek çocuğu nasıl büyüteceğim sorusuna cevap aramaktan yoruldum. Sevileceğimden süphem var. Kadın değil de meta olarak görüleceğimden kuskum var. Daha on beş yaşındayım. On altıma girmedim. Sarı saçlı bebeklerim olmadı. Kırmızı bir pabucun sevincini görmedim. Benim doğduğum kövlerde kara lastiğin karası hüküm sürer. Yıllanmış bir terliğin uşağı olur ayaklarımız. Bazen bir tas öper tırnaklarımızın ucunu. Bir vakit yarası hüküm sürer, Güldünya'yı bilirim ben. Şemşe'yi. Aklım almıyor. Namus diyerek, sevdi diyerek nasıl canından ederler bir kimseyi. Benim doğduğum köylerde ağlayamazsın bile

Dedi ağladı, göderini sabit baksılarla boş dunvar dayadı ağladı. Eğid başını ağladı, fadı dayını ağladı, fadı başını ağladı, fadı başını ağladı, fadı başını ağladı, fadı başını ağladı, fadı başını ağladı, fadı başını ağladı, ağladı ağladı, ağladı

Ona gök gürültüsünden korkmamayı öğretti. O bize kelebeğin kanat çırpmasından ürkmeyi öğretti. Biz ona dik durmayı öğrettik O bize kovanc öğretti. Biz ona kormuz pabuçların sevincini öğrettik. O bize paylaşmayı. Biz ona yazmayı öğrettik. O bize olmayı. Biz ona kazımmayı öğrettik. O bize başarmayı. Biz ona sevemeyi öğrettik o bize başarmayı. Biz ona sevemeyi öğrettik o bize başk olmayı. Biz ona aneo olmayı öğrettik. O bize çocukluğunu. Biz ona öğrenci olmayı öğrettik. O bize öğretmen olmayı. Ve kend istediği bir sehat şehrinin en uzak dağ köylerinde kalmayı. Biz ona elif olmayı öğrettik. O elif elir nuruyla ilmiyle karanlığın içine yağmayı. Ve gökten karanlık sokaklara indirmek için yıkluzları sağmayı.

Vine de hep çocuk kaldı bir yanı, Cüruki adınd çocuktu ona göre her zaman, Cocuk gibi davranmayı severdi. Sevdiği adamın kendisine bir çocuğa gösterdiği şefikat göstermesini bekildeli hep. Bir çocuğu okşar gibi incitmekten korkarak sevilmek istederkeği tarafındına. Ama hiç bir zaman çocuk musmelesi görmek istemedi. Söylediği şeyler çocukça da oka dinlenmek istedi, dikkate alınmak istedi Elif Öğretmen. Öyle de oldu

Ve her zaman güçlü kildi. Ellf Öğretmen, hatta erkeklerden, erkeğinden çok daha güçlü. Ama bu gücünü çoğu zaman ortaya koymadı. İstedi ki, erkeğinin gücü kendisine huzur versin. Kendi kendine yapabileceği şeyleri bile erkeği yapsın. Böylece hem daha kadın oluğunu hissesin hem de erkeğinin ne kadar güçlü olduğunu görsün. Elif Öğretmen biliyordu ki gücünü görsün mek istediğinde onu kimsenin engelleyemeyeceği mutlaktı. Yapmak istediği bir şey varsa yapacağı mutlaktı.

Ve her zaman sevgi olarak kaldı Elif Öğertmen. İçindeki sevginin uşağı, sevdiklerininse şahı oldu. Yunus'u götürdü gittiği yere. Mevlana'nın hoşgörüsünü taşıdı. Ahi bram'ın kimliğin, Karacoğlarını, Razını götürdü dağı büylerine. Söylenmemiş türküleri o söyletti. Çalınmamış kapıları o çaldırdı. Barışı yatağından kaldırdı.

Ve hep kararlı kaldı Bİİ Öğretmen. Volunda kararlı, sevdalarında kararlı, Dilken dallarını gül eylemeye, ateşi kül eylemeye, acıyı bal eylemeye kararlı. Memleket içinde kalem tuttmamış oson ede de kalem tutturana dek nefes almaya kararlı. Fındık tarlalarından oçulkarı çekiy oşkarmaya kararlı. Akşamın ayazında bir üst geçidin soğuk demirlerine sırtını dayayıp uykulu göderler tarlalırından abi diyen çocuklarış çocuk düşlerini yaşatımaya kararlı. Ve hep Atatürk'in kızı olur. Bill Öğretmen. Her sabah kaltığında önce onu gördü. Önce ona tebessüm etti. Mayi göderin deriliğinde ummanları yelken açtı. Sarı saçları oldu güneşten evvel hanesine işik huzmesi indiren. Ve onun yolunda yürümek oldu baharı getiren, fırtınayı dindiren.

Ve hep Türkiye oldu Elif Öğretmen. Yaşadiği topraklara yakışan. Yaşadığı topraklardan haz alan. Sevdikçe hüznü derdi kederi azalan. Cumhuriyetle devleşen. Kendini bilen, attiği adımdan emin olan. Sesini duyuran, sesleri duyabilen. Her taşın altına elini çekinmeden koyabilen. Türkiye oldu Elif Öğretmen. Türkü oldu. İlim aşıladığı her çocuğun yüreğinde ana oldu. Çünkü o hep Anadolu'dan vana oldu.

Yunus oldu o. Ekmeğini iliye bölmedin yetimi doyurmadın ağırın ilonma düşürmedi. Penceresinin pervazına konan kuşlar doydu onunla. Bir tas suyun serinliğinde toprak döydu onunla. Nene Hatundan icazet almıştır Elif Öğretmen. Yeri geldiğinde kadın ölduğunu unutup cephev koşmak için. Sabiha'yı özlemiştir. İstikbalin saklı olduğu göklerde kuşun kanadına binip uçmak için.

Kadın oldu Elif Öğretmen. Asaletinden taviz vermeyen. Kelebek kadar narin ve şahin kadar çevik. Karadeniz'i nyamaçlarında sırtında odun taşıyan kadınlarımız kadar cefakăt. Tandır kemeği pişirirken kınalı ellerini de ekmekle pişiren Anadolu kadınları kadar öz verili. Sehit anası gib acıyla beraber gururu da koynunda saklayabilen. Çile tezgishlarında ilmek ilmek halı dokuyabilen. Bir bübül edasında şarkılarıs seolan. Türküler okuyabilen. Kadın oldu Elif Öğretmen. Kastamonu'da Şerifle Bau. Mut yaylasında. Karacaoğlanı'ın sevdalandığı Karakız, Kerem'in Asılı'sı, Fenki'n Şirin'i.

Söyle Elif Öğretmenim söyle;

Kim doldurabilir cihanda bir öğretmenin verini?

Emíne İhsan Günay'a...

ÖĞRETMENİME

Öğretmenim.

Tüm kelimeler kifayetsiz kaldığından önüne hiçbir sıfatı yeterli göremeyecek kadar değer yerdiğim öğretmenim.

Duygulara kelime kılıfını geçirmek kolay değil. Edebiyatçı da olsanız kaleminizin kuvveti yetmiyor bazen. Mürekkebi yürekten de damlasa yetmiyor ve o "öszün bittiği yer" denilen malum yere gelio cakiliyeriyorsunuz.

Size duygularımı mektup yoluyla anlatmayı tercih ettim. Mektup kavramı, her ne kadar yeni nesil için pek bir şey ifade etmese de benim için hala en değeril ve en unutulmaz yollardan biri. Belki benim öğretmenlik hayatım boyunca tek bir öğrencim bile bana iki satır bir şeyler karalamayacak. Bunun yerine elektronik posta göndermeyi deneyecekler. Hatta belki de gideceğim bir köy okulunda "acaba buraya nasıl kitap getrebilirin?" 'diye düşünürken onları çoktan bilgisayarın başında bülup içlerine düştükleri teknoloji illetinden kurtarmaya çalişacağım.

Ancak olsun; "karsılık beklemeden ver-

mek" kanunu değil mi zaten bu mesleğin" 8en de bu zamana kadar bana verdiklerinizi başkalarına vermeye çalışacağım. Zaman alacak biliyorum, çok zaman alacak, hatta belki ömür yetmeyecek; ancak yine de öğretmeye ve eğitmeye calışacağım.

Alın terivle kazanılan bir liranın bulunan bes Ilradan daha değerli olduğunu öğreteceğim onlara. Onlara sessiz kahkahaların gizemini öğreteceğim, Gözvaslarında utanılacak bir şeyin olmadığını aksine gőzvasının, ardından gelecek gülümseme için temizlik yaptığına inandıracağım onları. Onlara kitapların mucizelerini de öğreteceğim. Satır aralarında kendilerine rastladıklarında vasavacakları tarifsiz mutluluğu da. Kendi fikirlerine inanmayı öğreteceğim onlara. Herkes vanlıs oldugunu soviediginde dahi. En onemlisi de: Eğer kendilerinin gercekten haklı olduklarına inanıyorlarsa dimdik dikilip savaşmavı öğreteceğim.

Elbette ki tüm bunlar bir öğretmenin öğretmekle yükümlü olduğu şeylerin milyonda biri. Zira bir çocuğun gözünde öğretmeninin bilmediği hiçbir şey yoktur. Her şeyin en iyisini ve doğrusunu biliyordur o. Annesinden sonra söylediklerine inanması gerektiğini düşünen yegâne varlıktır. Bu büyük bir sorumluluk. Bu güzel düşüncelere layık olmak lazım.

Ben her zaman öğreten konumunda olmayacağım elbette. Aynı zamanda çoksey de öğreneceğim onlardan. Yeri geliyor da insan beş yaşındaki çocuktan bile bir sey öğreniyor. Ben de öğreneceğim. Sabrı öğreneceğim öncelikle. Hani ilkokulda ben matematikten tahtaya kalktğımda "ilki kere ilki dörr elde var bir" deyip de o müthiş sayısal zekkim segilediğimde sizin bana gösterdiğiniz sabır gibi mesela. Bu konularda yetenekli değildim evet. Edebiyat için, okuyup yazmak için yaratırınıştım ben. Karmaşık sayıların sıkıcı dürvyasında boğulmak için değil.

Ancak biliyorum, edebiyattan nefret edenlerle uğraşacağımı da biliyorum. Bu yüzden istemediğimiz geylerle yaşamak zorunda kaldığımız zaman nasıl davranmamız gerektiğini de öğreteceğim onlara. Karşılığında da sabrı, seygiyi, köçük şeylerle mutlu olmayı öğreneceğim. Affetmenin büyüklüğünü ve ağlayan bir yüzde anilden gelen eşsiz güzellikteki gülümsemenin gizemini öğretecek bana masum vülzefeki bir cift dezi.

Öğrenecek ve öğretecek sonsuz şeylerim var daha. Bana kattıldarınız için ve bugün beni ben yapan değerlerimin temelini oluşturmada emek verdiğiniz için sonsuz teşeklürler. Minentarım. Gerçekten. Zira şu an bu mektubu kaleme alıp içimden geçenleri yazabilmemde dahi emeğiniz var. Arlamığ gününüzü kutlar ve emektar ellerinizden saygıyla operim öğretmenim. İyi ki öğretmeniz olabilme firsatını yakalayabilmişim. Ömrümde daima hatırlayabildiğin bir öğretmenim olarak kalacak olan EMİ-NE IHSAN GÜNAV'A.

Baki sevgilerimle...

Dünün öğrencisi bugünün öğretmeni,

BÜŞRA ÇİVİ

EĞİTİMİN TEMEL SORUNLARI

Yazan: Mehmet Doksanbir

Kim ne derse desin ülkemizde eğitim baslı basına veniden en basından tekrar tekrar irdelenmesi gereken bir sorundur. Yapısıvla, felsefesi ile, literatürü ile, okulu ile, öğretmeni ile, müfredatı ile, sivaseti ile politikası ile, vönetimi ile her yönü ile tekrar masaya yatırılması gereken bir sorundur. Türkiye tarihi açısından eğitim noktasında göze carpan birçok sorun olmakla birlikte, tarihi sürecte en cok göze carpan sıkıntı tepeden inmeci mantiktir. Tepeden inmeci mantıkla paralel olarak eğitimin siyasi bir olgu olusu ve bunun uzantısı olarak bir şeyleri sadece yapıyor olmak-görünmek icin yapmak.

"Türk sivasi tarihinde Milli Eğitim Bakanlarından kacı öğretmenlik mesleğinden gelmedir?" sorusu birçok soruva doğrudan cevaptır aslında. Cünkü eğitim saha calısması yapılmadan asla künhüne vakıf olunamavacak bir alandır. Hemen vakın tarihten bir örnekle açıklayabiliriz; Sayın Başbakanımız Ahmet DAVUTOĞLU'nun basbakanlığa gelir gelmez vaptığı ilk faaliyetlerden birisi, akademisyen maaslarına zam hem de bir hayli zam yapması oldu. Bunun sebebi, Sayın Başbakanımızın akademik camiadan gelen bir sima olması, akademisyen sorunlarını bizzat bilmesi yani sahadan yetisin gelen bir isim olmasından kaynaklanıyor. Bu güne kadar üzerinde çok da durulmayan dile getirilmeven bir meselede sahanın sorunlarını bilen birisinin vetki makamına geldiğinde doğrudan düzeltme yapması bunun adı. Bu basit örnekten hareketle sunu söyleyebiliriz ki, sahada yetismeyen, çekirdekten gelmeyen, eğitim için sövlevecek olursak sınıfı, okulu solumamış üst düzey yöneticiler sisteme her daim zarar verirler, ne kadar ivi nivetli olurlarsa olsunlar sistem her daim kendi cefasını cekmis adamları kendi basında görmek ister, bu sekilde tekâmül eder.

Eğitim sorunun temelinde yatan problemler, eğitimin künhünü kavramamış yöneticiler ve siyasiler, toolumun sos-

vo-kültürel durumunu okuvamavan arastırmacı, danışman ve yetkililer ve son olarak da bütün bunlardan yoksun olduğu icin güzel bir is vapacak olsa da tepeden inmeci mantıkla hareket edilmesidir. Niyet ve yapılan işler güzel olsa da tepeden inmeciliğin ne kadar sorun oluşturabileceğini Ömer DİNÇER bakanlığında, işi ehli olmavanların nasıl sisteme zarar verdiğini Nimet CUBUKCU ve önceki iki Milli Eğitim bakanında gördük, AKP hükümetínin neredevse en basarısız olduğu alan eğitim olarak hep gündeme geldi. Bunun en büvük sebebi de bahsettiğimiz isin ehli olmavan, sahadan gelmeyen, eğitimin, öğretmenliğin, yöneticiliğin, sınıfın, okulun sancısını cekmeyen kisilerin eğitim işlerinin başına getirilmesi oldu.

Eğitimde sahanın önemli olduğunu FATİH projesi örneği üzerinden değerlendirebiliriz. FATİH projesi su anda dünya standartları ile yarışabilecek bir projedir. Yapılmak istenilenler gelecek adına eğitim ve halk kültürü noktasında ciddi gelismelere öncülük edecektir. Ancak gözden kacan cok ciddi bir durum var o da: öğrenci profili, derslik savısı, sınıf meycudu, Eğitim standartlarında bir sınıfın maksimum öğrenci sayısı 24-25 olmalıdır. Ülkemizde bu nicelikte sınıf bulma olasılığı ise gercekten bir havli düsük. 40, 45, 50, 60 kişilik sınıflarda ders işleyen öğretmen arkadaşlarımız var. En azını alalım 30-35 kişilik bir sınıfta öğrencinin eline tablet vermek hic süphesiz öğretmenin isini çok daha zorlaştırmaktadır. 30-35 kişiyi yönetmek bir hayli zor bir iş olmakla birlikte isin içerisine tablet gibi teknolojik ve ilgi cekici bir alet ve kontrolü zor bir aracta girince dersin cığırından cıkması kaçınılmazdır. Evet, Fatih projesi kapsamında tablet dağıtımı çok ciddi, yenilikçi, gelecek adına umutvar bir harekettir ancak buna ne kadar bazırız? Bu noktada ilk vapılması gereken derslik savısını arttırmak, okullasma oranını yükseltmek değil midir? Bu konudaki bir diğer mesele ise maddi kültür öğeleri ve manevi kültür. öğeleri catısmasıdır. Kozmopolit bir toplumuz. Her verde avnı standartları vakalamak imkânsız gibi bir şey, ülkemizde. Bilgisavarın "b"sinden habersiz öğrenci ile "hacker" olma yolunda olan öğrencivi avnı kefede değerlendirirseniz, her iki öğrenci gurubu icinde bahsettiğimiz kültür catısması söz konusu olacaktır. Bir guruba fiber suclar ve internet kullanma bilinci(ahlakı) dersleri vermek, o öğrenci gurubu o alanda gelisirken diğer gruba bilgisavar-bilisim dersleri vererek her iki gurubu da kendi içerisinde eşit duruma getirmeye çalıştıktan sonra yapılacak tablet projesi her iki gurup içinde ciddi manada etkili olacaktır.

Birkaç küçük örnekle açıklamaya çalıştığımız mesele aslında birçok taşı yerine oturtma çabasıdır. Çünkü eğitim geleceğimizdir. Eğitim ile ilgili herhangi bir karar verilirken bu dikkate alınmalıdır; EĞİTİM GELECEKTİR.

ÖZEL EĞİTİM ÖĞRETMENİNİN KALEMİNDEN

Alıntı: Hülya Yücesoy'un Yayınlanacak Öyle Kal kitabından

Güngören Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezinin, her rehabilitasyon merkezinde çalışan tüm özverili ve karışılıksız seven öğretmenlerinden sadece bir isim olan Hülya Vücesoy'un yayına hazır kitabı bize o kadar cok sey anlatıvor ki!!!

Amacımız kitabı anlatmak değil satır ararlında ki mesajları ve satırların sizde yaratacağı karmaşık duyguları sizlere aktarabilmek.

O nedenle sizi Hülya Yücesoy'un satırları ile baş başa bırakıyoruz.

Hülya gülümsedi. Bu konuşmalar çoğu zaman çözümsüz kalırdı. Gülümsemesinin ardında, çaresiz kalıp da "boşveeer", dedikten sonra kendi kendini kandırmak yatıyordu aslında. Belki de o fabrikaya hiç gitmemeliydi, böylece umutlar dibe vurmayacaktı.

Raporlarındaki özür derecelerinin yetersizliği ile engelli kontenjanından yararlanamıyordu çocukları. Peki iş bulma sansları diğer insanlarda olduğu kadar var mıydı? Dik durmayı, yere değil karşıya bakmayı öğrenmişti çoğu. Yaşamlarını sürdürebilmek için öğrenmeleri gereken daha cok sev vardı. Aslında bu herkes icin avnı değil miydi? Hülya annesini kaybettiğinde kırk yasını geçmisti. İs, güç, çoçuk sahibi olmasına rağmen kendini nasıl da acemi cavlaklar gibi hissetmisti. Yaşamdaki yalnızlık işte o zaman gelmisti basına. Uzun süre alısamadı bu yalnızlığa. Başına gelmiş, bu acıyı yaşmış, her insan gibi kabullendi, yaşam devam ediyordu. Başı sıkıştığından koşabileceği, sımarabileceği, sonunda pişmanlık ta yaşasa kapris yapabileceği kapısı bir daha açılmamak üzere kapanmıştı. Hiçbir zaman kavuşmalarla birmeyecek özlemi ile bas basa kalmıstı. Zor basa cıktığı bu duygularla öğrencileri nasıl başa

çıkacaktı? Onların belki de bir işleri olmayacaktı? "Keşke daha güçlü olsaydım." Dedi içinden. "Keşke daha genc," İlk defa ölüm geldi aklına daha çocukları için, öğrencileri için yapacak çok sey vardı. Umutlar bitmemeliydi. Cok geç farkına varılan, zamanda gizliydi caresizlik. Zaman durmuyordu. Acele etmelivdi, cok acele... Bir de bilseydi ne yapması gerektiğini her şey çok daha kolay olacaktı. Okulda vasanan maddi ve manevi güclüklere rağmen öğrencilerinden bir an olsun ayrılmayı düşünmemişti. Yeni gelen ve cabucak geri giden eğitimcileri gördükçe çocukları bir korku sarmıştı. Hem korkuvorlar, hem de "Hülva öğretmen bizi bırakmaz." Diyerek birbirlerine güç veriyorlardı. "Hülya öğretmen bizi bırakmaz," Son günlerde ne çok duyuyordu bu cümleyi öğrencilerinden.....

EMEKLI ÖĞRETMENIN ANISI

Yazan:Erhan Tığlı

Emekli öğretmen, kendisini ziyarete gelen komşu çocuğuna öğretmenlikle ilgili anılarını anlatırken albümdeki fotoğrafları gösteriyor ve ona açıklamalar yapıyordu.

Gösterdiği ilk fotoğraf ilk atandığı köy ilkokulunun bahçesinde çekilmişti. "Bu öğretmen sonradan müdür oldu" diyerek uzun boylu, zayıf, ince bıyıklı birinin fotoğrafını işaret etti. "Arada bir haberleşirdik. Sonra birbirimizin izini kaybettik. Şimdi nerededir, ne vapivordur bilmivorum. Belki o da benim gibi emekli olmustur. Su bayan öğretmen o zaman bekârdı. Aramızda bir yakınlasma baslamıstı ama çok sürmedi. Zengin bir kısmeti çıktı, onunla evlendi, öğretmenliği bıraktı. Bir daha kendisinden haber alamadım. Mutlu mu, kocasını seviyor mu, parayla mutluluk olmaz derler ama o belki de olmuştur.

İşte bu da okulun saf hizmetlisi. Onu görünce İster İstemez gülüyor İnsan. Ne denilse ya ters anlar ya da hiç anlamazdı. Bir iş yaptırmak için en az iki kere söylemek gerekirdi. Okul müdürü bununla yetinmez, emir tekrarı yaptırındı. O zaman bile verilen görevi eksik yaptığı olurdu. Bir gün öğretmenin birl, iletki getirmesini söylemiş. Bizimki ne yapmış biliyor musun? Çıkmış bahçeye, öğrencilere iletki hanginizse öğretmeniniz Asım beyin yanına gitsin. Onu çağırıyor, demiş!

Başka bir gün de müdür kendisinden 5 C sınıfının defterini getirmesini istemiş. Hizmetli beş çay getirip gelmiş. 5 C'yi beş çay anlamış meğerse... Müdür kızmış, akıllansın da bir daha yanlışlık yapmasın diye getirdiği cayların parasını ona ödetmiş.

Coğrafya dersinde küre lazım olmuştu. Bana küreyi getirmesini söyledim. Hizmetli biraz sonra elinde kürekle çıkageldi! Sınıfta bir kahkaha koptu. Hizmetli şaşkın şaşkın bakıyor, ne gülüyorsunuz canım? Öğretmeniniz getir dedi getirdim, diyordu. Sınıfta kürek ne olacak diye sordum Boynunu büktü. Bilmem. Orasını siz bileceksiniz, dedi.

Okula müfettiş gelmişti. Rapor yazmak için kâğıt aradı. Hizmetliye, bir top kâğıtla, iki karbon kâğıdı getirmesini söyledi. Dikkat et, rulo yap da buruşmasınlar, diye ekledi.

Hizmetli gitti. Aradan bir saat geçmesine rağmen gelmedi. Bir öğretmen aramaya gitti. Bir süre sonra ikisi birlikte geldiler. Müfettiş bu zamana kadar nerede olduğunu sordu. Hizmetli, kâğıtları aldım ama hangi toptan alacağımı bilemedim. Futbol topu mu, basket topu mu? Sonra rolo da bulamadım. Hiçbir yerde yoktu. Ondan geç kaldım, diyerek müfettişi çileden çıkardı. Senden top isteyen oldu mu be adam! Top kâğıt dedim ben, diye bağırdı.

Bizimki gayet sakin; "Burada top kåğıt yoktur, demesin mi...

Müfettiş, çattık belaya der gibi ellerini açtı, bir of çekti.

'Sözümü dinlememişsin, karbon kâğıtlarını rulo yapmamışsın. Hepsi de buruşmuş. Ne olacak şimdi?' diye sordu.

'Üzüldüğün şeye bak müfettiş bey, dedi hizmetli. Getir ütüleyivereyim.'

Müfettiş avazı çıktığı kadar bağırdı:

'Çabuk alın şu herifi başımdan. Yoksa elimden bir kaza çıkacak!'

Müdür onu kolundan tutup dışarı çıkarırken bizimki başını sallıyor:

'Ne var bunda bu kadar kızacak canım! Ne istediyse alıverdim işte. Daha ne yapayım? Bu amir memur takımına da yaranılmıyor' diye söyleniyordu.

Bir gün de ispirto lazım olmuştu. Hizmetliye çarşıdan alıp getirmesini söylediler. Bir kutu kibritle çıktı geldi. Gülerek 'bu ne?' diye sordular. 'isbite istemediniz mi? Getirdim işte' dedi. Meğerse o köyde kibrite isbite diyorlarmış. Bizimki de ispirtoyu isbite anlamış1

Öğrenciler, o tatlı yaramazlar da bir başka âlemdi.

Bir gün bir öğrenci bir arkadaşını sikâyet etti.

'Ne yapıyor sana?' diye sordum.

"Tosuyo!' dedi.

Ben öbür öğrencinin sınıfta tost yediğini sandım.

'Sınıfta tost yenir mi, sen burayı kantin, lokanta falan mı sandın?' diye bağırdım.

Çocuk bir şey yemediğini söyledi:

'İsterseniz gelin bakın' dedi.

Gittim, sırasını, ceplerini, çantasını yokladım. Tost falan yoktu.

Şikâyet eden öğrenciye döndüm:

'Arkadaşına iftira etmeye utanmıyor musun? Tost falan yediği yok onun' dedim. Öğrenci güldü:

'Ben tost vivo demedim ki, tosuvo dedim' diye konuştu.

Meğerse arkadaşı ona kafasıyla tos vuruyormuş...

'Kimseye koçlar gibi tos vurmaya kalkma. Biliyorsun koçları kurban bayramında kurban ederler. Kendini kurtaramazsın ha!' diyerek işi tatlıya bağladım.

Bir gün yaramaz bir öğrenci ayağa kalktı:

'Siz öğrenciliğinizde bizim gibi normal bir öğrenci miydiniz?' diye sordu. Bizlerin öğrenciliğimizde harika çocuk olduğumuzu, hiç yaramazlık yapmadığımızı ve derslerimizi pekiyi alarak gectiğimizi sanıyordu herhalde.

Ne diveceğimi bilemedim önce. Sonra gülerek sövle dedim:

Kövlüler de vamandı doğrusu!

Bir gün bir sehir züppesi bir öğretmen arkadaşını ziyarete gelmişti. Kövlülere kücümseverek bakıvor. her seyde bir kusur arıyordu. 'Aman ne geri bir yer burası. Nasıl yaşıyorlar bilmem. Ben olsam sıkıntıdan patlardım' diyordu.

Köye işleyen bir tek minibüs vardı. Onunla volculuk etmek zorunda kalmış, dudak bükerek yüzünü buruşturmuş, 'Aman bu araba da kümes gibi. Bari kümes havvanları tamam mı, ne zaman kalkacağız, kimi bekliyoruz?' diye konuşmuştu.

Sürücü, 'Şimdi kalkıyoruz. Kümesimizde bir kaz eksikti. Siz geldiniz. O da tamam oldu!' diyerek adamı mosmor etmisti.

Yanındaki boya küpü hanımıyla gezerken karısı ve kızlarıyla çalışan bir kövlü görmüs bizimki. Aklınca saka yapmak, onlara takılmak istemiş:

'Sövle bakalım, Seninkiler mi güzel voksa benimki mi?' dive sormus.

Köylü onu söyle bir süzmüş ve söyle demis:

'Valla orası belli olmaz. Ama önce seninkinin vüzündeki bovaları, benimkilerin de ellerinin camurlarını, yüzlerindeki tozu toprağı silelim de ondan sonra söz edelim güzelliklerinden."

Hey gidi günler hey! Ne güzel günlerdi onlar. Rüzgâr gibi geciverdi. Ama olsun. Onları bırakalım da gelecek güzelliklere çevirelim gözümüzü. Geçmişi geri çeviremeyiz ne yaparsak yapalım. Anıların ışığında eski günleri tekrar yaşadım."

Emekli öğretmen böyle dedikten sonra içini çekip gözlerini yumdu.

Onu anılarıyla baş başa bırakmak için cocuk hic sesini cıkarmadı. Öğretmen övle dalmıstı ki, cocuğun yavasca dısarı çıkmasını bile hissetmedi.

Bozkırın Sarı Sıcak Nefesinde Mandolin Sesleri

bozkırın sarı sıcağında tozlu vollardan ısık götürüvor köve öğretmenim yalınayak kosuyor yıldızlara altın saclı basaklar nasırlı ellerinde yorgunluk ince yollarda yeşermiş düşün

ömrümün en kısa masalları öğretmenim mandolin sesleriyle uyanıyoruz güne sığırtmaç sürünün peşinde

karlı gecelerde uzun sürmüs

voksuluz kimsesiziz

unumuz ekinimiz odunumuz imece ile

ah hidarellez günü rumeli türküleri sövleven öğretmenler.

tarlalar bahceler atölveler aydınlık günler

köy türküleriyle çiçekleniyor on yediler on yediler

anadolunun yitik yaridir kızıl yangın gülüşü sarı çiğdemler

uzun sürdű kis yollar kapandı gelin çocuklar gelin karanlıkları kürüvelim

aydınlık yarınlara halk türküleriyle yürüyelim

pınarlarından billuri sular akıyor yolların ekin kokuyor

boz üveyikler kanıyor sesinde

hasan dağının eteğinde seninle öğrendim öğretmenim cocuk gözümle Atatürk'ü

bilmecevi meseli akerdeon calmayı

bağlamamın telinden kopanları sineme yurmay

kerpic okullarda köv öğretmenleri vaz gecelerinin serenatidir aydınlığıdır bozkır alevinde bir ülkenin kuru otlar seninle yeşillendi öğretmenim senden öğrendim horonu halayı ibibik kuşlarından selam saldım iğde ağaçlarına sövledim türkümü özgürce cicekli vollar boyunca kağnılar gecivor valnızlığımdan öğretmenim ne zaman bir akerdeon sesi duvsam kah hasan ali kah tonguc oluyor köy çocuklarının al benizleri fesleğen kokulu baharlarda

savaştepede gönende hasanoğlanda pulurda

karanlığı avdınlatanların hikaveleri anlatılıyor hala mahmut makal unutulmus kövlerden ciceğe duruvor anadoluda

ruhi su basbariton hüzünlerle söylüyor türküleri

gelincik ömrü gibi zaman hasanoğlanda başak başak çocuklar verecek anadolum kadim koynunda bozkırın sarı sıcağında zaman ki bir büküm pir sultanlar gibi uyanmak için mandolin sesleriyle

güne uyanıyorum öğretmenim

Köy öğretmenlerine ve eğitim neferlerine ithafen:

DERYALARI TAŞIMAK

Arzımı semamı ben, neyle pak ettim kirden? Kalemi kılıç eden, âdemi saydım erden. Sevgiyi yazdırmadan, gelmem gittiğim yerden. Ben bir Derviş Yunus'um, Yunusça yaşsyorum. Bir katre vürelimde, dervalar tasvorum.

Batılı düşman bildim, paylaşırım her kozu Kerem'e Aslı varsa, bana tebeşir tozu. Açtım kollarımı ben maşuka koşuyorum Bir katre yüreğimde, deryalar tasıyorum.

Çakala kurda artık, yedirmem bir tek kuzu

Temmuzun ortasında, saçlarımda kar benim. Kalem tutmayan elde, derdim sızım var benim. Dağ köyünde yüzlerce, oğlum kızım var benim; Bilmem nasıl sığdılar, ben bile şaşıyorum. Bir katre yüreğimde, dervalar tasıvorum. Şahıma sultanıma ne kaftanlar biçtirdim. Kara gönler üstüne yakamozlar saçtırdım. Kardelenler büyüttüm, kumda çiçek açtırdım; Düğündür bayram bana, adeta coşuyorum Bir katre vüreğimde, dervalar tasıvorum.

Nasıl bir iksir ilim, hayat verir içene. Kapalı kapı kalmaz döst çağrımı seçene. Köprüsüz ırmaklardan köprü oldum geçene. Dağlar geçit vermesin inatla aşıyorum. Bir katre yüreğimde, deryalar tasıyorum. Serhat şehirlerine aşk idi beni çeken Çıplak ayak yürüdüm, ne taş değdi, ne diken. Eşkıyanın namlusu göğsümü görür iken Şahadetin nârında ham idim pişiyorum. Bir katre yüreğimde, deryalar taşıyorum.

Kalemle arın kirden, bin kere yuna değil. Yüzümüz döndük şavka, karadan yana değil. Erciş'te yıkılmışım, yanışım bana değil; Dilan'a ağlıyorum, Zülküf'e üşüyorum Bir katre yüreğimde, deryalar tasıyorum.

Oğlumu kızımı ben yurdumda gül eyledim Bir ezeli ateşi aşkımla kül eyledim Zalimin yarasını nasıl da deşiyorum Bir katre yüreğimde, deryalar taşıyorum.

Dağ köyünde ezayı, sabırla bal eyledim

Kendime hesap verdim, işte öyle bir an ki; Ağlayan her çocuğun suçlusu benim sanki. Aklım almıyor benim, bu can nasıl bir can ki; Eline diken batsa, düşüyor, düşüyorum Bir katre vüreğimde, dervalar tasıvorum. İkra diyen emreden, irfan bekler kulundan. Dik duracaksa başın, şaşma ilim yolundan. Böyle ışık vermez ki, güneşi tut kolundan; Al bayrağın şavkında nasıl da ışıyorum

Bu gece rüyama misafir ol dost. Götür beni yürüdüğümüz yemyeşil dağlara Sana anlatacak çok şeyim var dost Soluklanalım akan küçük nehrin kenannda

Akan nehir miydi acımı hafifleten Yoksa gözlerin miydi yüreğime teselli veren Çaresiz yalnız ve dilsizim görsen Gözlerindeki teselliden gönder bana dost

Şükrüm mü eksikti bu ne imtihan Gel gör halimi yok bir kapımı çalan Bin kere çalsa da kapım sevincim yalan Gelen sen değilsin ki dost..

İstanbul'a yağmur düşünce görsen sevincimi Baş çarşıda yağmura şemsiyesiz yakalanmışım gibi Toprak kokusu yağmur ve gözyaşım.. Senin eksikliğini hissediyorum dost

İlkbaharını özledim umut kokan o şehrin Bir ikindi vakti penceremin altından seslenişin Şimdilerde tüm sesler yabancılaştı bana Adımı duysam arkama bakmaz oldum dost

Bir balık aldım sen gibi iyi bir dinleyici, Gözleri vermese de seninkiler gibi teselli Döküyorum içimdeki her arzuhali Sonra susuyorum suskunluğum konuşuyor dost Ekmek kırıntıları ile doldurdum penceremi Bir güvercin konarda dost olurum belki Aylar oldu ben bu şehre geleli Henüz bir kuş bile konmadı pencereme dost

Şiirler dinliyorum, ağaçları seyrediyorum Kitaplar okuyorum, dalip dalip gidiyorum İstanbul'a Saraybosna'yı anlatıyorum Buranın mavisine, yeşiiline alışmaya çalışıyorum dost...

Kalbime yepyeni şeyler öğretiyor bu şehir, Saraybosna'da yarım kalan bir şiir İstanbul aldı eline kalemi yazıyor bir bir Görsen içimdeki iki şehri dost eyledi bu şiir

Sevmek sevilmek güzelde anlaşılmak gerek, İstanbul, deniz, gök güzel de dost gerek Saraybosna gurbet hasret dost demek Neylersin gurbetin başka rengini yaşıyorum dost.

Artık tüm yaşananlar bir şiir hafizamda O güzel anılarım huzur veriyor bana Tam uçsuz bir hüznün sivri ucunda Seni hatırlayınca gülümsüyor gözlerim dost..

BAHAR BARMAN

BIZ OGRETMENIZ

Eğitim ordusunun adsız neferleri, Nam-ı diğer rütbesiz erleri. Toplumların gerçek yol göstericileri. Alışmışız almadan vermeye, Hoşgörü, şefkat, anlayış sermeye. Hazırız sevgilerimizi sunmaya. Geceler karatahta,ağaçlar kalem olsa, Bütün bilgilerimizi yetmez anlatmaya.

Kimimizin ödülü bir kör kurşundur, Kimimizinki keskin bir bıçak, Tüm bunlara rağmen İnsanlığa actık kucak!

Biz öğretmeniz;

Yırtarız cehaletin perdesini,
Yıldızlarla donatırız geceleri gökyüzünü,
Gündüzleri çiçeklerle yeryüzünü...
Insanların geleceği,
Şekli bulur ellerimizde,
Ayak basmadığımız ücra yerlerde,
Kurur ağaçlar,
Cicekler acmaz bile!

El uzatamadığımız kövlerde.

Mutsuzluk okunur gözlerde...

Biz öğretmeniz;

Gecelerini gündüzlerine harman eden, Toplumun yüz akı, Geleceğin mimarı, Yarınlar kuran, İnsanları en güzel Duygularla yoğuran. Sanatkârız; Eserinin altına imzasını atmavan!

Biz öğretmeniz:

Canlı birer abideyiz! İnsanlık bizden çok şey öğrendi ve öğrenecek,

Canimiz versek ne gam? Size sunduk ya gelecek! Vatan toprağımızı İşledik çiçek çiçek... Sevgimiz eksilmedi, Hic de eksilmevecek!

Artık bayrak sizindir, Tasıvınız cocuklar,

İşte önünüzde açık Uzanıyor ufuklar...

Durmak yok, dinlenmek yok, Yavaşlamak mı? Asla!

Bayrağı kayuşturun, Koşun çağdaş dünyaya!

HARİKA UFUK

KÜÇÜK KADININ UMUDU

Yarı rüyada yarı uyanık araladım gözlerimi, ılık bir ıslaklık vardı bacaklarımın arasında. Sağ tarafımda uyuyan kardeşimin altını yokladım usulca, kuruydu. Sol tarafımdakine baktım, o da öyle. Utanç içinde kaldım, onlar değildi, bendim gece altına kaçıran. Hava aydınlanmaya başlamıştı, saatın kaç olduğunu biriniyordum. Kıpırdamadan duruyor ve ne yapacağımı düşünüyordum.

Herkes uyanana kadar kurur muydu acaba? Yoksa kalkıp değiştirmeli miydim? Kafamı hafifçe doğrultarak en başta yatan annem ve babama baktım. Fark ederlerdi kalktığımı, hem onlar fark etmese de, altı kardeşimden biri muhakkak uyanırdı.

Annem, kardeşlerim altına kaçırdığında döverdi onları, ailenin ilk ve en büyük çocuğunun yani benim bunu yaptığımı duysa ne yapacaktı acaba? Bazen; 'kim altına yaparsa tandır ocağının üstüne oturtacağım onu.' derdi. Bana yapar mıydi? Kesin yapardı. Çok korkuyordum, gözümde hiç uvku kalmamıstı. Utanç ve korku birbirine karışıyordu kalbimde. Öğretmenimiz; 'ökula gelenler evdekilere örnek olmalı,' derdi. 'Örnek olacağınız kişi anne ya da babanız da olabilir. Doğru olanı, öğrendiklerinizi onlara anlatmaya çalışın çocuklar.' On bir yaşında altına yapmış bir kız kime nasıl örnek olabilirdi?

En küçük kardeşim, on beş aylık Zehra'nın ağlama sesini duydum, gözlerimi kapattım hemen, annem onu emzirmek için alırken, benim uyanık olduğumu fark edebilirdi. Gözlerim sıkıca yumulu halde beklemeye devam ederken, Zehra'nın ağlaması kesilmiş, annemi emmeye başlamıştı bile. Daha sıkı yumdum gözlerimi, karanlık beni saklıyordu sanki. Annem kalktı, ekmek yapmaya gidecekti, 'Ayşe kalk hadi' diyerek ayağıyla dokundu ayak ucuma. Kalbim duracaktı, ya da kalbimin sesinden kardeşlerim uyanacaktı.

Ellimi bacaklarımın arasına doğru götürdüm, hala ıslaktı ve sanki hala mı akmaya devam ediyordu? Ama nasıl hissetmezdim bunu? Ve galiba biraz kaygandı. Belimden aşağısı uvusmustu ve ben daha önce hiç vasamadığım, tuhaf bir sancidan başka hiçbir şey hissetmiyordum. Elimi yavaşça yukarıya doğru çektim, kahvemsi bir kırmızılık vardı parmaklarımda, kandı bu ama elimiz kesilince ya da düşünce dizimizden akan kandan değil, tuhaf bir kan. Korkum daha da arttı, ne yağacağımı bilemez halde, olduğum yerde kıpırdamadan parmaklarıma bakmaya devam ettim, tuhaf kokuyordu çok tuhaf, ekşimsi gibi. Ölüyor muydum acaba?

Mehmet uyandı ve Mahmut'u uyandırdı. Ben yine gözlerimi kapattım ve elimi yorganın altına sakladımı. 'Hadi kalk annem ekmekleri yapmıştır.' Onların konuşmalarından ve hareketlerinden diğerleri de uyandı ve teker teker çıkmaya başladılar kapıdan. Zaten hepimiz yerde yan yana yattığımız için, biri uyandığında herkes uyanırdı. Babam da kalktı, kucağına Zehra'yı aldı.

Tam üstümden geçerken sesini duydum 'Ayşe hala yatıyor musun sen, anan hem çocuklara bakıp hem ekmekleri nasıl yapacak, kalk çabuk, bir işe yara.'

Ağlamıyordum fakat gözlerimden yaşlar akıyordu, kendiliğinden akıyordu ben asla ağlamıyordum. Kalktım, elbisemin arkasına baktım, pijamamı geçip kan buraya kadar ulasmisti, vatağa baktım solmus kahverengi battaniyede belli olmuyordu. Hemen üstümü değistirmek için eğildim, sancım daha çok arttı ve aktığını hissediyordum. Tutmaya çalıştım ama tutulmuyordu. Güçlükle değiştirdim pijama ve elbisemi, kan akmaya devam ettiği için bunlara da çıkacaktı, dört yasında ki Vildan'ın pijamasını yerleştirdim bacaklarımın arasına, bu kanın dışarı çıkmasını engellerdi en azından, Yatakları topladım, evimiz tek odalıydı, bir kösevi döseklik olarak kullanırdık, hepsini düzgünce oraya üst üste koydum ve çarşafla üstlerini örttüm. Sancının şiddeti korkumdan büyük değildi. Dısarı çıktım, ekmekler pismisti. Annem ters ters suratıma bakarken babam hiç kafasını kaldırmadı. İliştim kardeşlerimin yanına, sofra bezini çektim dizlerime. Bir parca ısırdım ekmekten, ağzımda geveliyor fakat bir türlü yutamıyordum. Gözyaşlarım yine aktı ve "anne hastayım, okula gitmeyeceğim bugün"dedim, eve girdim ve ağlamaya başladım. Sesim çıkmasın diye elimi ısırarak, yumruklarımı sıkarak ağladım. Annem geldi ve sordu;

- Neyin var kız?
- Bilmiyorum anne, sabah uyandım ve kan içindeydim.
 Sabah çıkarttığım elbisemi gösterdim.
- Ölüyor muyum ben anne?
 - Annem gülmeye başladı, seviniyordu. Alnımdan öptü beni.
- Nihayet beklediğimiz oldu.

Neyi bekliyordu, bir anlam veremedim. Şaşkın şaşkın baktım yüzüne, 'ölmüyorsun kadın oldun artık.' dedi. Kadın olmuşum. Peki önceden neydim ki? Nasıl olunuyordu kadın? Bu sancıyda mı, korkuyda mı, bilinmezliklerle mi?

Kadın olmak ne demekti? Yani artık çocuk değil miydim? Hayatımda ne değişmişti? Çocuk olarak uyuyup kadın olarak uyanmıştım. Garipti çok garip ve bilinmezlik ürkütüyordu beni. Zaten insanoğlu bilmediği her şeyden korkmamış mıydı dünyanın varoluşundan beri.

Annem geldi tekrar yanıma bir zamanlar beyaz olan fakat şimdi gri ve üzerinde küfün çeşitli tonlarında lekeleriyle bir bez verdi ve bunu koymamı söyledi pijamamın içine. Söylediğini yaptım. Kardeşlerim okula gitti, babam koyunları otlatmaya.

Annem çamaşırları yıkamamı söyleyerek evden gitti, haftada bir defa tulumbaya gider, bidonlara su doldururduk, çamaşır yıkayacak su vardı. Kapının önüne çıktım ocağı yaktım, kazanı üstüne koyup yetecek kadar su doldurdum, o kaynarken bende yıkayacağım çamaşırları ayırdım. Sabunu attım kazanın içine, annem bunu yapmama çok kızardı, sabunun boşa harcandığını çabuk bittiğini söylerdi. Benimse çok hoşuma giderdi ve şimdi o evde olmadığı için yapabilirdim. Hem çamaşır yıkıyor hem de okul yaşı gelmemiş küçük kardeşlerime bakıyordum.

Annem; yanında nenem, teyzem ve yengemle geldi. Eve geçip beni de çağırdılar. Nenem çenemden tuttu, ağırmı açmamı istedi, dişlerimi göstermemi. Saydı galiba, kadın olduğum için diş sayımda mı değişmişti yoksa? Bilmiyordum, soru sormaya kalktığımda ise susmamı söylüyorlar beni azarlıyorlardı. Çaresiz sustum. Elbisemin düğmelerini açıp göğüslerime baktı nenem. Yengem yüzünü buruşturdu bunu da anlayamadım. 'Tamam' dediler. Tamam olan neydi? Ben mi, dislerim mi, göğüslerim mi?

Ertesi sabah okula gitmek için önlüğümü aldım, babam alıp fırlatır, "okul falan yok artık" dedi. Kafamı eğdim. Babama soru sormak değil, sorduğu soruya cevap verdiğimde bile döverdi beni. Kız kısmı konuşmaz sadece dinlermiş. Söylenileni yaparmış, annem de konuşmazdı pek, bu yüzdendi suskunluğu, hiç gülmeyişi, hep üzgün oluşu sanırım. Zaten gülmek kız kısmına günahmış, öyle derdi annem.

Akşama doğru babamın amcaoğlu Salih amcalar geldi, yanında ninem, yengem ve çocukları da vardı. Çok sevindim onları görünce, benimle aynı yaşta kızları vardı, pek konuşamasak da; Necla ile birbirimize bakar gülümserdik ardı, kimse görmesin diye de başımızı öne eğerdik, işlediimiz günahı saklamak amacıyla. Necla'nın bütün kardeşleri kızdı, tam beş tane kız kardeşi vardı ikisi engelli, onları da çok severdim, kendi kardeşlerim gibi.

Salih amca hediyeler getirmişti bana, nenemde öyle. Hayret içindeydim, bugüne kadar hiç hediye almamışlardı, aslında kimse bana hediye almamıştı. Nenem beş tane altının olduğu kirmızı kurdele taktı boynuma, Salih amca ise bilezikler. Yengem hala bana kötü bakıyordu, tiksinir gibi. Tipkı, göğüslerime baktığı yüz ifadesiyle. Onu kızdıracak ne yapmıştım bilmiyordum ama mutlaka bir sey olmuştu.

İlerleyen sabahlarda annem leğene su koyup yıkadı beni. Nenem gelinlik giydirdi, kollarım altın dolu, kafamda kırmızı tülbent vardı. Evleniyordum, kiminle olduğunu bilmiyordum, korkuyordum yine. Kadın olmak korkmak demekti belki de, her şeyden korkmak, her gün daha fazla korkmak. Davulların, zurnaların sesini dinledim, camdan görmeye çalıştım, baban ve Salih amca yan yanaydı halayda. Kocam

kimdi acaba, babamın yanında kocamın halay çekiyor olması gerekiyordu, böyle duymustum konusmalarda. Ama kocam yoktu Salih amca vardı orada. Düğün bitti, sesler dindi. Beni Salih amca ile yengem alıp, evlerine götürdüler. Onların evi iki odalıydı, Salih amca beni odaya götürdü, gelinliğimi çıkarttı, korkudan titriyordum ve utanıyordum, tıpkı kadın olarak uyandığım sabah gibi. Üstüme geldi, bir sey oldu. Aynı o kanamanın olduğu yerde, canım yandı, çok acıdı, çığlık attım Salih amca da bana tokat attı sonra ne oldu bilmiyorum. Uyandığımda odada tek başıma kalmıştım, göz yaşlarım yüzümde kurumuş, bacaklarımda kan ve yapışkan bir sıvı vardı, hala canım acıyordu. Bir sızı, kağıt kesiği gibi, içimde, derinlerde. Bana ne olmuştu, ne yapmışlardı? Annem tüm bunlara nasıl izin vermisti? Kalbimin acısı bedenimin acısından daha büyüktü.

Yengem geldi, kalkmamı söyledi. Beni yatmam için almamışlar. Necla'da bana gülmüyordu artık yüzüme bile bakmıyordu. Günler çocuklara bakmakla, ekmek yapmakla, çamaşır yıkamakla geçiyordu. Özlemlerim içimde büyüyordu. Okulumu, öğretmenimi, sınıfımı, kardeşlerimi özlüyordum. Canımı yakmalarına izin veren annemi bile özlüyordum.

Yengem günde bir defa mutlaka beni dövüyor, Salih amca da bazı geceler o korkunç şeyi yapıyordu. Karnım git gide büyüyordu.

Yengem yine beni döverken Salih amca eve geldi ve ona vurdu, 'karnındakine bir sey olursa öldürürüm seni,' dedi. 'Erkek doğursaydın bunun burada isi voktu.'

Karnımda bir erkek bebek varmış. Bu sancının, hissettiğim hareketin sebebi buymuş. Aylar geçti ve ben artık hiç gülmüyordum, annem gibi olmustum, Kadın olmustum, kadın olmak lanetlenmekmiş. Yanmakmış, yaşarken ölmekmiş. Ya da köle olarak nefes almak ve mükafatı olan ölümü beklemekmiş. Aşağılanmak, tecavüze uğramak, dövülmekmiş. Hepsini yasıyor tadıyordum evet artık tam bir kadındım.

Kucağımda bir bebek, bir kız, bir melek. Bende böyle mi doğmuştum, annemin ilk çocuğuydum, bana bakan bu kara gözlü kız gibi, bende anneme böyle mi bakmıstım? Ne hissetmisti acaba, sevmis miydi beni? Yoksa o da kız doğurduğu için babamdan dayak mı yemişti, benim Salih amcadan yediğim gibi. Sahi hala amca diyorum neyimdi acaba benim?

Tren gidiyor, düdük calarak, dumanlarını görüyorum, Beni tebrik ediyor, kaçtığım, kaçabildiğim için. Kucağımda ki bebeğin hayatını kurtardığım için.

Kaçıyorum, arkama bakmaya korkuyorum, sanki Salih amca ya da yengem saclarımdan yakalayacak, sürükleyecek eve götürecek ve kızım, kadın olacak yani ölecek, acılar cekecek. Bakmıyorum arkama, kucağımda ki bebeğe bakıyorum, her şeyden habersiz gülümsüyor bana.

Umutla doluyor içim ona baktıkça, bir umut diyorum. Kadın olmak istemiyorum, anne olmak için ne yapmam gerekiyor bilmiyorum ama belki yeniden çocuk olabilirim onunla. Ömrümün ilk on iki yılında sahip olduğum tek güzel sey bu hayatta.

İsmini bilmediğim o kadın askeri düşünüyorum sonra, 'kaç' devisini bana, cüzdanında ki tüm parayı verisini, 'kaç ve git İzmir'e, ilk gördüğün karakola gir, polis ağabeyler var orada, onlar kadınların sığındığı yere götürecekler seni, kurtar kendini ve bebeğini, al bu da numaram gerekirse karakoldan beni ara.'

Kacıyorum ve ben uzaklaştıkça daha da bir aydınlık oluyor hava, kaçıyorum doluyor içim umutla. O anda geliyor aklima, 'Umut' diyorum, Umut olsun senin adın. Umut ol yavrum hem kendine hem bana.

ÖLÜRÜM ÖĞRETMENİM

Sen güneşpin öğretmenim, İşgimde aydınlanan, susağında ısınan, Bir tomurouğum ben. Sen suladıkça açarım. Bilginle çoğalırım. Serin verdiğin işik kadar aydınlarınım, Serin sucaklığın kadar atınırım. Serin böylittiğin kadar lölyürüm. Ve sen ileniye götürebildiğin kadar ileniye yürürüm.

Ben fidanım sizlere emanet edilen, Geleceğin, umutların, həyəllerinim. Ben zenim

Dipziz kuyunun dibinde, Bir mum yanar. Karanlık köşeleri aydınlatan, Üğretmenlerim var. Işıkları sonsuz mum kadar. Ne gese ay gibi, Nede asbah doğan güneş. Her an aydınlatan öğretmerler. Sevipyle geleceğimize doğar.

Sıcaksın annem gibi, Sıcaksın babam gibi, Sararsın ipek yorgan gibi.

Elimden tutmazsan benim. Beslemezsen sevgiyle, Büyümezsem hayalinle. Doyurmazsan bilgilerle Ben aç kalınım.

Nevin KILIC

SEVGILI ÖĞRETMENİM

"Sevgili öğretmenim!" dedikçe içim taşar, Minicik öğrenciler sevgiyle sana koşar, O şefkatli kolların onlara kucak açar, Sen ne yücə varlıksın; sevgili öğretmenim!

O kutsal ellenini hep öpmek istiyorum, Sana çok büyük saygı ve sevgi besliyorum, Beni azarlasan da sana hiç küsmüyorum, Sen ne yücə varlıksın; sevgili öğretmenim!

YAZAR KADAR ÇEVİRMENDE ÖNEMLİDİR

Öğretmenim Dergisi olarak akademik ve popüler yayıncıliğa farklı bir nefes sloganıyla yola çıkan İdeal Kültür Yayıncılığın kapısını çaldığımızda bizleri karşılayan Hüseyin CENGİZ, kurumunun yayıncılığa bakış açısını anlattı:

Hüseyin CENGİZ; İdeal Kültür Yayıncılik İçerisinde bulunduğumuz bilgi ve
teknoloji çağında kütüphane kurmak
ya da mevcut kütüphanesini geliştirmek isteyen herkesin ihtiyaç duyduğu kitap, VCO/DVD, müzik, eğitim
materyalleri gibi ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik hizmet vermektedir. Bu
doğrultuda ağırlıklı olarak müşterilerimiz, üniversite kütüphaneleri, okalu
kütüphaneleri, belediye bilgi evleri ve
kütüphaneleri, kamu ve özel kuruluşlar, öğretim üyeleri, araştırmacılar ve
öğretmenlerini ve

2008 yılında kurulan sirketimiz ilk yılında üniversitelerin, koleilerin, kütüphanelerin, belediye bilgi evlerinin diğer kamu ve özel kurulusların verli kitap, VCD/DVD, műzik, oyuncak gibi ihtiyaçlarını karsılamaya yönelik hizmet vermeye baslamıstır. Bu doğrultuda yayınevleri, dağıtımcılar, enstitüler ve dernekler ile yapmış olduğu iş ortaklıklarıyla mevcut kütüphanelerin geliştirilmesi ya da yeni kütüphanelerin kurulumu calısmalarında müsterilerinin her türlü ihtiyaclarını en iyi sekilde karsılamayı hedeflemistir. A'dan Z've kütüphane ya da bilgi evi kurulumu hizmetlerinin yanında kütüphanelerin ihtiyaç duvduğu LC yada Dewey kataloglama hizmeti ve kütüphanelerde yıpranmış eserlerin ciltlerinin hızlı ve kaliteli bir şekilde yenilenmesine yönelik baskı ve cilt hizmetleri vermiştir. 2009 yılında yayıncılığa baslamış ve İdeal Kültür markası altında akademik ve popüler kitap yayınlamaya başlamıştır.

2010 yılında müşterilerinin her türlü yabancı kitap ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik hizmet yermeye başlamıştır.

2011 yılında kurumlar için süreli yayın aboneliği hizmeti vermeye başlamıştır. Her alanda yayınlanmakta olan Türkçe dergi aboneliğiyle birlikte üniversiteler, kolejler vb. kurumlar abone oldukları dergilerin yeni sayılarını hızlı ve düzenli bir şekilde temin etmektedirler.

Yeni kitapların kullanım ömrünü uzatmak ve yıpramış kitapları restore etmek için ürünler üreten dünyaca ünlü Alman Neschen firmasının Türkiye temsilciliği alınmıştır. Kütüphanelerin ihtiyaç düydüğu kitap kaplama, cilt koruma, etiket koruyucu, kağıt koruyu ürünleri tedarik etmeve başlamıştır.

Avni vil İdeal online markası altında tip, fen bilimleri, edebiyat, tarih, sanat, mühendislik gibi alanlarda kapsamlı ve geniş bilgiyi Türkçe kaynaklarda da bulabilmek için elektronik bir veri tabanı oluşturulmuştur. Üniversitelerin, koleilerin, kütüphanelerin, beledive bilgi evlerinin diğer kamu ve özel kurulusların Türkce kavnaklara elektronik ortamda ulasabilecekleri bir platform geliştirilmiş ve hizmete sunulmuştur. Ideal Online platformu, kitap konusunda özel bir arama motoru hizmeti sunmaktadır. Bu arama motoru e-kitap formatından biraz farklıdır. Varlık dergisini örnek verecek olursak su anda 1940'lara kadar inmek volunda ilerliyoruz. Özetlevecek olursak raflarda ki değerleri elektronik ortama taşıyarak önemli bir çalışma yaptığımızı düşünüyoruz. Diğer veri tabanımız da tıp kitaplarından oluşmaktadır.

Bizim işimiz kütüphanelere kitap sağlayıp vermek değildir. Listelerin hazırlanıp, tedarik işlemlerinin yapılması ardından kataloglamalarının yapılıp okuyucunun ulaşılabileceği ve okuyabileceği bir hale getirmektir.

Şu anda yayınevimiz de aktif olarak çalışmaktadır. Yayınevimiz ilk etapta akademik anlamda yayınları çıkardı.

Bunun yanı sıra Semsettin Sami'nin Kamus Türki'sini Latin alfabesi ile yapılmış cevirisi ilk kez biz vavınladık. Bu üniversiteler icin cok ciddi bir kaynak oldu. Akademik eserlerin yanı sırabirçok alanda edebi eserleri de yayınlamaya başladık. Su anda yeni çıkacak bir kitabımız var. Bu kitap bugüne kadar edebiyatla ilgili yazılan tüm kitapların bir bivografi seklinde olacak bir kitaptır. Edebiyat Kürü= Çare Edebiyat olarak çıkarıyoruz. Çocuk kitabı olarak hazırlığını yaptığımız bir kitabımız var. Bu kitap İspanyolca' dan çeviri olarak hazırlanıyor. Özellikle çeviri kitaplarda yazar kadar cevirmenin de önemli olduğuna inanıyoruz. Çevirmenin çeviri yaptığı dile hâkim olması yetmez. Akademik bir eser ise mutlaka ama mutlaka eserin ele aldığı konu ile ilgili ciddi bilgisi olması gerektiğini düsünüvorum. Avnı durum edebi eserlerde de söz konusu. Cevirmenin mutlaka ama mutlaka edebi birikim, dil håkimiyeti, gramer bilgisi gibi konularda da iyi olmalıdır.

Üzülerek söylüyorum ki okumayan bir toplumuz. Anne baba kitap okumaz ama çocuğuna okusun diye kitap alır. Ancak kendi okumadığı için kitap alır. Ancak kendi okumadığı için kitap alır. Ancak kendi okumadığı için kitap (Cocuk kitabı alır. ken içerik ya da edebi değerine bakmak yerine kitabın renk-illiğine, fiyatına falan bakıyor. Anne ve babalar çocuklarının okuma alışkanlığı edinmesini istiyorlarsa kendilerinin önce bu alışkanlığı kazanıp rol model olusturmaları gerekiyor.

BILGI, EN IYI ÜNIVERSITELER LIGINDE

İstanbul Bilgi Üniversitesi, dünyanın saygın Yükseköğretim Derecelendirme Kuruluşu QS'in, 2015 yılı "Gelişmekte Olan Avrupa Ülkeleri ve Orta Asya Üniversiteleri Sıralaması"nda, en iyi 140 üniversite arasında yer aldı. Sıralamaya göre BİLGİ, Türkiye'deki en iyi dört vakıf üniversitesi arasında

Istanbul Bilgi Üniversitesi, eğitimdeki mükemmellik hedefiyle uluslararası arenada önemli bir başan elde etti. BlLGi, İngiltere merkezli bağımsız Yükseköğrenim Derecelendirme Kuruluşu OS (Quacquarelli Symonds)'in başarı sıralamasında, gelişmekte olan Avrupa ülkeleri ve Orta Asya bölgesindeki "en iyi 140 üniversite" arasında yer aldı. Bu başarı BlLGİ'yi Türkiye'deki en iyi dört vakıf üniversitesi arasında verlestirdi.

YÖK Başkanı Prof. Dr. M. A. Yekta Saraç, İstanbul Bilgi Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mehmet Durman'a konuyla İgili bir tebrik mektubu gönderdi. Saraç mektubunda "Üniversitenizin 2015 yılı QS "Emerging Europe and Central Asia" sıralamalarında dereceye girdiğini büyük bir memmuniyetle öğrendim. Ülkemiz yükseköğretimini onurlandıran, kwanç duymamızı sağlayan bu haber için sizi ve şahsınızda bütün akademik kadronuzu kutluyor, size ve çalışma arkadaşlarınıza samimi başan dilellerimi sayayıdı sunvoyrum" dedi.

BİLGİ'nin sınav verdiği kriterler

QS, Orta Asya ve gelişmekte olan Avrupa ülkelerinde eği-

tim veren yükseköğretim kurumlarını, akademik soygınlık (%30), istihdam edilebilirlik (%20), fakülte ve öğrenci sayısı (%15), fakülte başına yayımlanan makale sayısı (10), web etkinliği (%10), doktora yapmış öğretim üyesi oranı (%5), makale başına yapılan atıflar (%5), uluslararası fakülte sayısı (%2,5) ikritelerine göre değerlendiriyor. Üniversitelerin her bir kriterde elde ettikleri başan oranlarının toplamı, genel sıralamadaki pu-anlarını olusturuyor.

Hedef Kaliteli Eğitim

Laureate Uluslararası Üniversiteler Ağı'nın Türkiye'deki ilk ve tek temsilcisi İstanbul Bilgi Üniversitesi, kalite alanındaki yetkinliğini her geçen gün artırıyor. Bil.Cl, geçtiğimiz hafta Avrupa Kalite Yönetimi Vakfı (EFQM) tarafından verilen "Mükemmellikte Yetkinlik 4 Yildız Belgesi"ne layık görülmüştü. Ödü, Türkiye Kalite Derneği (KalDer) tarafından 18 Kasım Çarşamba günü İstanbul Kongre Merkezi'nde düzenlenen 24. Kalite Kongresi'nde, İstanbul Bilgi Üniversiyesi Rektöri, Porf. Dr. Mehmet Durman'a takdim edileri.

YAZAR ÖĞRETMENİN YAZAR ÖĞRENCİSİ

Ayşe Nur

24 Kasım benim için sadece Öğretmenler Günü demek değil.

24 Kasım, MANEVİYATIN DORUK NOKTASI.

Benim hayallerim öteki kızlardan biraz farklıydı. Benim hayalimdeki tek beyaz, Türk Bayrağındaki Ay ve Yıldız'daydı. Yolumu 3.sınıfta çizmiştim, kendimi o zaman tanımış, neden kız arkadaşımlarimdan farklı olduğumu o zaman anlamıştım. Ve bunlar tek insanın sayesinde olmuştu. İlk okul ÖĞRETMENİM. O, beni sadece kalemle tanıştırmadı. O, 52 kişillik bir sınıftan kocaman bir aile kurdu. Her şartta birbirimize tutunmamiz gerektiğini öğretti. Peki tutunabildik mi? Evet. Bugün hala o sınıftan, kardeşim dediğim insanlar var. Onlar benim ailem.

O, Vatan, bayrak aşkıyla büyüttü bizi. İstiklal Marşı'na saygı duyulmasını, bu ülkeye bir daha Marş yazılmamasi

için saygının olması gerektiğini öğretti. Biz, İstiklal Marşı okunan yerde kımıldamayan, çıt dahi çıkarmayan çocuklardık. Şimdi göremiyorun bizim gibi insanların varlığını. Koca koca adamlar, kadınlar İstiklal Marşı'nın okunduğu yerde sohbet ediyorlar. Birde o insanlar saygı nasihati vermiyor m.... Gülüyorum onlara. (Acryorum). Hiç unutmam, 5.sınıflayız, tüm sınıf toplanıp öteki sınıfla kayae ettik. (Kapılarını kırmıştı) öğretmenlimiz kızacak diye de aklımız gidiyor. Müdür umurumuzda değil. Çünkü biz öyle bir adamın öğrencileriydik ki, bize ondan başkası bağıramazdı.

Sınıfa öğretmenimiz geleceği sıra, kalktık ayağa hazır ola geçip başladık 10 kıtayı ezbere okumaya. İçeri girdiği gibi hazır ola geçip bize katıldı öğretmenimiz. 10 kıtanın sonunda bize kızamadı. Çünkü biz saygılıydık. Yaptığımız yaramazlığın bile bir sebebi vardı. Kapıyı kırmış olmamızın dahi...

Yine aynı sene tam da bugün 24 Kasım günü. Bize unutmayacağım o günü yaşatır. En yakın arkadaşlarımdan birinin kardeşi hastaydi ve doktorlar onu görmemizi yasaklamıştı. Neticede bizde küçüktük. O gün aldık çiçeğimizi O'na gittik. Gözünün içine dek mutluluk doluydu. O sadece arkadaşımın değil, sınıftaki herkesin kardeşiydi. Ve o gün, O'nu gördüğümüz son gün oldu... Öğretmenimiz bizi tutup götürmeseydi, ömrümün sonuna dek vicdan azabı duyacaktım. Şimdi bunları yazarken bir kez daha gurur duydum.

Bir söz vardır, eğer iyi bir ilkokul öğretmenine sahipsen herşeye sahipsin. Hakikaten öyle.

O zamanlar küçüktüm ama yaşamayı istediğim hayatın yolunu çizebilmiştim. Ben YAZAR ÖĞRETMENİN YAZAR ÖĞREMCİSİ olmak istiyordum. Öyle de oldum. Öğretmenime ettiğim her telefonu, "Yazar Öğrencim" diye açması dahi başardığım gösteriyor. Üstelik bu yol uğruna katlandığım tonlarca yük varken ben O'ndan öğrendiğim gibi pes etmeden yürümeye devam ediyorum. Çünkü biliyorum Başarı için pes etmemek şart.

Ben şanslı olan çocuklardandım. Dünyanın en mükemmel öğretmeni tarafından kişilik kimliği almıştım. İnsanlara kişiliklerini anne babalarından daha çok öğretmenleri verir. Ve hakikaten iyi bir öğretmen herşey demektir.

Biz Özeldik. Okul müdürünün dahi kızamadığı çocuklardık, bizim yaptığımız herşey tebrik edilirdi, biz kalabalık bir alleydik; çünkü biz ADNAN GÜNDÜZ'ün öğrencileriydik. -Tüm öğretmenlerin öğretmenler günü kutlu olsun.

ÖĞRETMENLER GÜNÜNDE HOCALARIN HOCASI PROF. DR. HALİL İNALCIK'A "AVRASYA EFSANESİ" ÖDÜLÜ

Bilkent Üniversitesi Tarih Bölümü'rüni kurucusu, Hocaların Hocası Prof. Halii İnalcık'a Avrasya Akademisi tarafından, öğretmenler gününde, anlamlı bir törenle "Avrasya Efsanesi" ödülü taldılm edildi. Torene Azerbaycan Büyükelçisi, Hazar Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı ve Avrasya Akademisi Kurucusu, Bilkent Üniversitesi Rektörü, Rektöt Yardımcıları, Bölüm Başkanları ve cok sayada konuk katıldı.

Törende konuşma yapan Bilkent Ünlversitesi Rektörü Prof. Dr. Abdullah Atalar; "Kurucumuz İhsan Doğramacı hem tarihe hem de Azerbaycan'a çok önem verirdi. Bugin bu iki önemli şeyin birieştiği bir törendeyiz. Eminim İhsan Doğramacı hocamızda aramızda olsaydı bugün çok muttu olacaki" dedi

"Biyografisine Siğmayan Bir Bilim Adamı" başikli bir sunu ile Prof. Hali İnalcık'ın uzun Özgeçmişinin sunulmasının ardından Hazar Üniversitesi Mütevelli Heyet Başkanı ve Avrasya Akademisi Kurucusu Prof. Dr. Hamlet İsahanlı konuşma yaptı. Konuşmasında; Törende

Avrasya Akademisir'ini Kurucusu unvanıyla bulunduğunu, yeni kurulan bu akademinin amacının Türk Dünyası ve Avrasya'nın bilim ve sanat konularına yönelik çalışmalar yapmak olduğunu belirtti. Osmanlı tarihinin incelenmesinde Halii İnalcik Hoca'nın çalışmalarının ne kadar önemi olduğunu anlatan İsahanlı, bu nedenle kendisini beş kurucu üyeden biri olarak seçtiklerini ve kendisine takidim edilen Avrasya Efsanesi ödülünün bilim sanat ve zamanı temsil ettiğini belirtti. Ödülü almak üzere sahneye çıkan Prof. Halil İnalcık; 100 yaşını geçtiği için, zamanı temsil eden bu ödülün kendisi için anlamlı olduğunu, II. yüzyılında bu hediyeden yine almak dileğinde olduğunu belirtti.

Bilkent Üniversitesi Mithat Çoruh Amfisinde gerçekleşen tören, kokteyl ile son buldu.

BİLTEK ÖĞRETMENLERİ ÖĞRETMENLER GÜNÜ YEMEĞINDE BİR ARAYA GELDİ

Biltek Okulları'nda Öğretmenler Günü sürprizlerle kutlandı. Biltek'li öğretmenler, gündüz öğrencilerinin hazırladığı sürpriz videolarla duygulandı. Öğretmenler Günü yemeğinde ise öğretmenler ney dinletisi esliğinde keyifli saatler geçirdi

Biltek Ökulları öğrencileri, öğretmenlerini 24 Kasım'da hazurladıkları sürpriz videolarla şaşırttı. Sabah ütenlenen törende, öğretmenleri için yazdıkları şiirleri okuyan öğrenciler, sonnasında öğretmenlerini anlattıkları videolarla öğretmenlerine duygulu anlar yaşattı. Biltek Ökullar'nın üdzenlediği öğretmenler günü yemeğinde ise öğretmenler ney dinletisi eşiğinde keyfil saatler geçiril.

Gündüz: "Öğretmenlerimiz bizim gurur kaynağımız"

Biltek Okullan Genel Müdürü Sitki Gündüz, Öğretmenler Günü ile ilgili yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Öğretmenlik mesleği son derece kutsal bir meslek. Geleceğe yüzünü dönmüş ancak değerlerinden de vazgeçmeyen kendine güvenli, ahlaklı ve dürüst bir neslin yetiymesinde herkesten çok öğretmenlerimizin payı var." Öğretmenlerin çocuklara sadece müspet ilimleri değil, toplumun değerlerini ve kültürlerini de aşıladığını belirten Gündüz, "Öğretmenlerimiz, Biltek olarak bizim en büyük gurur kaynağımız. Onlar sayesinde geleceğe güvenle bakıyoruz. Tüm öğretmenlerimizin Öğretmenler Günü'ni kutluyor ve her birine emekleri için teşekkür ediyorum" diye konuştu.

Öğretmenler Günü Pastası

Biltek Okulları yönetimiyle birlikte kesilen Öğretmenler Günü pastası ile son bulan etkinlikte öğretmenlere bu günün anısına hediyeler yerildi.

EN İYİ HAFIZALAR BEYLİKDÜZÜ'NDE BİR ARAYA GELDİ

Dünya ve Türkiye'nin en iyi hafızalarına sahip her yaştan şampiyonlar Beylikldüzü'nde bir araya geldi. 4 yılda bir gerçekleşen Memoriad Dünya Hafıza ve Zihinsel Matematik Olimpiyatlar'nın Dünya Rekoru Denemeleri Beylikldüzü'nde yapıldı. Rekor denemelerinin de yapıldığı programda, dünya şampiyonları ve Türkiye derecesine girenler para ödülleri ve sertifikalarını aldılar. Beylikdüzü'nde yaşayan gençlerin de aralarında olduğu ekipte şampiyon olan sporcular, 2016 Las Vegas Dünya Memoriad Hafıza ve Zihinsel Matematik Olimpiyatlarında ülkemizi temsil edecekler.

Eğitime yönelik yapılan her çalışmanın sonuna kadar arkasında olan Beylikdüzü Belediyesi'nin desteği ile Mega Hafıza Koleji'nin düzenlediği organizasyonda en iyi hafızaların sahipleri bir araya geldi. 28 ve 29 Kasım tarihlerinde yapılan rekor denemelerinin ardından şampiyonlara ödüllerin verildiği programa Beylikdüzü Belediyesi Birinci Başkan Vekili Ömer Şatır ve Medici byeleri de katıldı. En iyi rekor derecelerine toolam 3.000 \$ ödül verildi.

Beyin sporcuları Beylikdüzü'nde rekor kırdı

148 ülkenin tanıdığı ve katıldığı olimpiyatlarda Dünya, Avrupa ve Türkiye rekortmenlikleri birer şov yaptı. İlk olarak Almanya'dan gelen şampiyon Boris Nikolal Konrad "İsimler ve yüzler" kategorisindeki şovunu gerçekleştirdi. Boris, İdakikdad "O" ve "İ" rakamlarından oluşan tabloyu haftızasına aldı. Bu kategori iki dünya rekoru olan beyin sporcusu ayrıca bir rekor denemesi daha yaptı. Asya rekortmeni olan Möğolistanlı sporcu Myagmarsure Milgaa'nın gösterisi ise izleyicilerden büyük alkış aldı. Milgaa, her tarafı farklı renklerde olan zelak küpünü seyircilerin karştırmasın istedi. Ardından karştırılan küpü bir dakika inceleyen şampiyon gözleri kapalı bir sekilde veniden yaptı. Türkiye'den hafıza olimpiyatlarına katılan şampiyonlardan Kerem Bozyayla, Ömer Yiğit Ağma, Hakan Gürbaşlar ve Hüseyin Soysaldı'nın saniyeler içinde 10 basamaklı rakamları 5 basamaklı rakamlara bölme, karışık şekilde dizilmiş 19 arasındaklı 100 rakamı hafızsanıa alma, saniyeden kısa sürede değişen 2-3 ve 4 basamaklı rakamları toplayarak gösterdikleri performansları ilgi ile izlendi. Yarışmaya Beylikldüzi'nde yaşayan hafızır ektortmeni ilayda Eser ise sütun ve sıralaradan oluşan tabloya izleyicilerin karışık bir şekilde yazdığı 30 rakamı yazdıklan sırada hafızıya alarık, ezberinden okudu. Sergilediği başarılı performansla büyük alkış alan ilayda Eser'in şovunun ardında şampiyonlara sertifikaları ve dünya rekortmenlerine para ödülleri verildi.

"Herkeste harika bir beyin var onu kullanın"

Fotografik Haftza Dünya Şampiyonu ve "MEMORIAD Dünya Haftza, Mental Matematik ve Hızlı Öxuma Ölimpiyatları'nını uluslararası dönem başkanı Melik Duyar "Herkeste harika bir beyin va rou kullanın. Ya Kullanınız ya da kaybediniz' dedi. Mega Haftza Öxluk ukrucusu Göskel Ağma ise gösterilerdeki başarının konsantrasyon olduğunu belirterek "Bilginin beyine ulaşması konsantrasyonal alakalı. Amacımzı hızlı haftzaya almak ve orada uzun süre tutmamak' dedi. Asya rekortmeni olan Moğolistanlı sporcu Myagmarsure Milgaa'nın gösterisine dikkat çekerek "Beyin görmeden de her şeyi yapabilir" diyen Ağma, Beyilkidüzü Belediyesi'nin öncelikle eğitime ve Mega Haftza Öklul ile 4 yılda bir gerçekleşen Memoriad Dünya Haftza ve Zilninsel Matematik Ölimpiyatları'na verdiği desteklerden ötürü Beyilkdüzü Belediyesi Brind Başkan Vekili Ömer Şatır'a plaket kaldım etti.

Beyinlerin yarıştığı bu olimpiyatlarda şampiyon olan sporcular, 2016 Las Vegas Dünya Memoriad Hafıza ve Zihinsel Matematik Olimpiyatlarında ülkemizi temsil edecekler.

İKKB'DEN ŞİDDETİN ÖNLENMESİ

VE KADIN ERKEK EŞİTLİĞİ İÇİN MEB'E ÇAĞRI

Istanbul Kadın Kuruluşları Birliği, kadın erkek eşitliği bilincinin eğitim yoluyla topluma kazandırılması için Milli Eğitim Bakanlığına çağrıda bulundu. Toplumsal cinsiyet eşitliği dersinin ana okulundan başlayarak eğitimin her kademesinde okutulması gerektiğini belirten İKIB Koordinatörü Nazan Moroğlu, Türkiye'nin kanayan yaralarından kadına yönelik şiddet ve aile içi şiddetin önlenmesinde eğitimin üstlenmesi gereken role dikkat çekti.

İstanbul Kadın Kuruluşları Birliği (İKKB), İstanbul Barosu Kadın Hakları Merkezi ile birlikte bir basın toplantısı düzenledi.

İstanbul Barosu'nda düzenlenen toplantıda konusan İKKB Koordinatörü Nazan Moroğlu, 25 Kasım gününün Birlesmis Milletler tarafından Kadına Yönelik Siddete Karsı Uluslararası Mücadele Günü ilan edildiğine dikkat çekerek, "Bu duyuruyu 24 Kasım günü sizlerle paylasmak istedik. Cünkü hepimiz cok vakından izlivoruz ki ülkemizde kadına vönelik siddet. aile içi şiddet artık dayanılamaz bir hale geldi. Bununla baş etmenin yolu, uzun vadede siddeti ortadan kaldırmanın yolu da eğitimden geçiyor. Bu nedenle hem Öğretmenler Günü'nü kutluvoruz, hem de Milli Eğitim Bakanlığı'na bu vesilevle bir çağrıda bulunmak istiyoruz" dedi.

Uzun vadede şiddetsiz bir toplum yaratabilmenin yolunun, kararlı bir devlet politikasından geçtiğine dikkat çeken Moroğlu, Milli Eğitim Bakanlığı'nın müf-

İstanbul Kadın Kuruluşları Birliği

1995

redata bu alanda amacına uygun dersler kovmasının önemine isaret etti.

"ŞİDDETİN ÖNLENMESİ DEVLET POLİTİKASI OLMALI"

IKKB'nin bildirisini basın mensuplarıyla paylaşan Moroğlu, kadına yönelli, şiddet ve alle içi şiddetin ana nedeninin cinsiyete dayalı eşitsizlik ve erkek egemen zihniyet olduğunu belirterek; "Kadına yöndesi şiddet insan hakları ihlalidi. Kadın-erkek arasındaki, eşitlikçi olmayan her tür güç ilişkisinden kaynaklarımaktadır. Kadınlara karşı ayrımcılık yapılmasına yol açmakta ve kadınların ilerlermelerini engellemektedir. Yapılması gereken; şiddeti önlemenin bir devlet politikası olarak benimsenmesi ve uygulammasıdır" dedi.

Kadına yönelik şiddeti görerek yettişen çocukların şiddet uygulamaya gilində olduğunu; okulda, sokalta ve yettişkin olduğunuda yeniden aile içinde şiddet uyguladığını kaydeden Moroğlu, "Bu nedenle, ailede önlenemeyen bu sorun uzun vadede Milli Eğitim Bakanlığı'nca eğitim yolu ile etkili önlemler alınmasıyla, zihniyet değişikliğinin sağlanmasıyla, önlenebilir' ildelerinde bulundu.

Moroğlu, şiddet mağdurlarına karşı koruyucu tedbirlerin uygulanmasını yanı sıra; gelecekte şiddetten arınmış bir toplum yaratabilmek için Milli Eğitmi Bakanlığı tarafından, anaokulundan başlayarak eğitimin her kademesinde müfredata kadın erkek eşitliği konusunda dersler konulmasına ihtiyaç bulunduğunu söyledi.

GÖREV MEB'E VERİLDİ

2016-2019 Kadına Yönelik Şiddetle Müadele Ulusal Eylem Planı'nda eğitimin, şiddeti tam anlamıyla önlemede en etkin araç olarak vurgulandığına işaert eden Moroğlu, eğitim konusunda yapılması gerekenlerin Avrupa Konseyi İstanbul Sözleşmesi'nde ve 6284 sayılı Kanın ve Yönetmeliği'nde de ayrıntılı bir şekilde düzenlenerek yol haritası çizildiğini, bu çerçevede görevin Milli Eğitim Bakanlığı'na verildiğini aktardı.

Moroğlu, şöyle konuştu:

"Milli Eğitim Bakanlığı'nın okul öncesi eğitimden başlayarak eğitimin her kademesinde toplumsal cinsivet esitliği zihnivetinin verlestirilmesi için müfredatta ver verilecek insan hakları, cocuk hakları kadın hakları konularını içeren dersin iceriği büvük önem tasımaktadır. Halihazırdaki müfredatta ana sınıfından baslanmaması, 8. sınıf ders kitaplarında ise toplumsal cinsiyet eşitliği kavramının sadece tanımına ver verilmis olması, zihnivet değisikliğinin sağlanması için veterli değildir. Kitaptaki bilgilere bakıldığında toplumsal cinsivet esitliği zihnivetine neden ihtivac olduğunun sorgulanmadığı, esitsizliğin vol actığı avrımcılığın olumsuz sonuclarının vurgulanmadığı görülmektedir."

"ÖNCELİKLE ÖĞRETMENLER EĞİTİLMELİ"

Moroğlu aynı zamanda, Ulusal Eylem Planı'nda belirtildiği üzere insan haklan, demokrasi gibi derslerin öğrencilere amaca uygun yansıtılabilmesi için; öncelikle bu dersi verecek öğretmenlerde hizmet içi eğitim yoluyla toplumsal cinsiyet eşitliğine duyarlılığın artırılması ve öğretmen yetiştirme okullarında da müfredata bu konuda ders konulması gerektiğini sövledi.

Demokrasinin temel ilkelerinden birinin kadın erkek eşitliği olduğuna dikkat çeken Moroğlu, Türkiye'de gerçek demokrasinin yaşanması için kararlı bir devlet politikası aracılığıyla toplumsal cinsiyet eşitliği zihniyetinin yerleştirilmesi gerektikini kavdetti.

Moroğlu, "İKKB olarak, okul öncesi eğiimden başlayarak eğitimin her kademesinde, geleceğimiz olan çocuklarımızın gerçek demokrasiyi özümseyen bireyler olarak yetiştirilmesi, şiddetten arınmış bir toplumun oluşturulması için Milli Eğitim Bakanlığı'nın bu görevi gecikmeksizin yerine getirmesini talep ediyoruz, bekliyoruz' şeklinde konuştu.

İKKB Koordinatörü Moroğlu, bu alandaki önerilerini Milli Eğitim Bakanlığı ile bir rapor halinde paylaşacaklarını da sözlerine ekledi.

PENDİK MESEM' E MÜKEMMELLİKTE KARARLILIK ÖDÜLÜ

KalDer 24. Kalite Kongresi, 2015 Türkiye Mükemmellik Ödülleri Töreni ile sona erdi. İş dünyasından yaklaşık 3 bin kişinin katıldığı dev kongreye, KalDer ile TÜSİAD'ın 23 yıldan bu yana ortaklaşı düzenlediği Türkiye Mükemmellik Ödülleri damgasını vurdu.

Toplam kalite yönetim felsefesinin yaygınlaşmasında önemli rol oynayan organizasyonda Türkiye Mükemmellik Büyük Ödülü kazanan kuruluş sayısı 32'ye, Mükemmellikte Süreklilik Ödüül kazanan kuruluş sayısı ise 7'ye yükselmiş oldu.

Ayrıca törende EFQM Modeli'ni Avrupa'da uygulayan tek parlamento olan Türkiye Büyük Millet Mecilsi (TBMM) İdari Teşkilâtına ve Pendik Mesleki Eğitim Merkezi Müdürlüğüne 'EFQM Mükemmellikte Kararlılık Belgesi' takdim edildi.

EFQM Mükemmellikte Kararlılık Belgesi

Mesleki Eğitim Merkezleri içerisinde başarılı çalışmaları, iyileştirme ve disiplinili ortam olarak göze çarpan Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Eğitimde tek kuruluş olarak başvuran Pendiki Mesleki Eğitim Merkezine 'EFQM Mükemmellikte Kararlılık Belgesi' kurum müdürü Selami CİCEK' everildi.

Pendik MESEM müdürü Selami CİCEK: 2001 yılından bugüne çalıştığı bütün kurumlarda; Toplam Kalite Yönetimi calısmalarını ekibiyle beraber yaptığını, bunun sonuçlarını ilçe-il ve Türkiye başarılarını bireysel ve ekip olarak kazandıklarını belirtti. Basarıların sonucunu calısanlarımız, öğretmenlerimiz, idarecilerimiz, velilerimiz ve öğrencilerimiz vasam bicimine uvguladılar, kurumlarımızı toplum önünde hep saygın ve örnek olmasını sağladılar, ilk defa KALDER ödülünü EFQM Kararlılık Belgesi olarak almak ise hem kurumum hem de şahsım adına bir onur oldu, bunu Mükemmelliğe tasıvabilmek için ekibimiz ve idarecilerimizle birlikte daha çok çaba göstereceğiz dedi.

Pendik Mesleki Eğitim Merkezi idare-

cileri

Müdür yardımıcılarından Ender DÜZ-ER; "mükemmel bir kurun olabilmek ve mükemmelliği sürdürebilmek amacıyla Kalber'e başvurduk, Karalniki süreciyle ilgili Berçin GÖN taralnıdın saha ziyareti gerçekleşti, 24.Kalıte Kongresinde KalDer Yönetim Kurulunun onayıyla «Mükemmellikte Kararlıkik Ödülünü» aldık. Bundan sonra EÇQM Mükemmellik ürecinin Yön ve Hedef birliğini sağlayıp Ekip çalışmasıyla Mükemmellikte Süreklilik ödülüne ulaşmayı istiyoruz dedi

Müdür yardımcılarından Oktay GÜMÜŞ ve Şenay BİLİR ise; Mükemmelliğe yolculukta ilk adımımızı atmış bulunuyoruz. Kurumsal olarak yeteneklerimizin gelişeceğine, yenileşmenin sağlanacağına ve işbirliğinin sürekli hale geleceğini umuyoruz.

Toplumdan göreceğimiz takdir ve beğeninin bizi hedeflerimize daha çabuk ulaştıracağını, heyecanımızın motivasyona dönerek kurumumuzu geliştirmek için bütün gayretimizle çalışacağız diye belirttiler.

KalDer Yönetim Kurulu Başkanı

TÜSİAD ile birlikte çıkılan yolculukta Türkiye'ye ve her biri ekonominin önemli birer mihenk taşı olan kurun ve kuruluşlara kattıkları değerin her geçen vıl katlanarak büvüdüğünü ifade eden KalDer Yönetim Kurulu Başkanı A. Hamdi DOĞAN, ödül sahibi kurum ve kuruluşları tebrik etti.

Bu sene 23.vılına ulasan ödül organizasyonun, kurumların sürdürülebilir büyümesinde, stratejik plânlama süreçlerinde ve verimli iş modelleri oluşturmalarında, etkin rol oynadığını dile getiren A. Hamdi DOĞAN, törende yaptığı konuşmada şunları söyledi. Beklentimiz isbirliklerinin gelismesi "Modelin geleceğinde kamu, sağlık, eğitim alanlarında yaygın işbirliğinin geliştirilmesi, yaygınlaştırılmasında ise sadeleşme, müşteri deneyimlerinin ağırlık kazanması temel beklentilerimiz arasındadır. Şüphesiz küresel işletmelerin coğalması küresel vönetim modelleri kullanılmasını hızlandıracaktır.

KALDER – TÜSİAD İŞBİRLİĞİYLE DÜ-ZENLENEN 2015 TÜRKİYE MÜKEM-MELLİK ÖDÜLLERİ

TÜRKİYE Mükemmellik ödülünü; ***Damla Su Sapanca,

***Sabiha Gökçen Anaokulu Muratpasa/Antalva

***|ETT |şletmeleri Genel Müdürlüğü TÜRKİYE Mükemmellikte Süreklilik Ödülünü:

*****iGDA\$ ******

